

תפ"ח 64013/12/17 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו אלחמאם

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 64013-12-17

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

בעניין: מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
נגד
מוחמד אבו אלחמאם (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד ריאד סוואעד
המאשימה
הנאשם

הכרעת דין

השופט ר' כרמל, אב"ד

1. כתב האישום מחזיק שלושה אישומים. בחלק הכללי נטען כי הנאשם הנו חברם של מוחמד אעוור ופואד קאק והשלושה קשרו לבצע מעשי טרור כנגד יהודים המתגוררים בשכונת סילוואן וכלפי שוטרים. **באישום הראשון** נטען כי ביום 16/11/17 נפגשו השלושה וקשרו ליידות בקבוקי תבערה לעבר שוטרים או יהודים. השלושה נדברו להיפגש במקום הנקרא אדמת אלחאג'ה בסילוואן, הנאשם הגיע עם חמישה בקבוקי זכוכית, בדרכו נפגש עם אל קאק. כאשר השלושה נפגשו, אלקאק הוציא מהשקית בקבוק בנזין והשלושה הכינו בקבוקי תבערה. בתאריך הנ"ל, סמוך לשעה 20:20, הגיעו השלושה לצומת בסילוואן והשליכו את בקבוקי התבערה לעבר ג'יפ משטרה שחנה ליד חנות ממתקים בעין אלזזה. שניים מהבקבוקים פגעו בחלקו האחורי של הג'יפ, ניפצו שמשתו האחורית והוא החל להתלקח. בגין כך מיוחסות לנאשם עבירת מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין - תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), בצירוף סעיף 37 לחוק המאבק בטרור, תשע"ו - 2016, ועבירת פעולה בנשק למטרת טרור לפי סעיף 30(א) לחוק המאבק בטרור (שתי עבירות).

באישום השני כנטען כי ביום 26/11/17 נפגשו השלושה לאחר שהצטיידו בבקבוקי תבערה וזיקוקים אותם הביא אעוור. שעה שחלף רכב בו מאבטח ושלושה נוסעים ונהג, בציר התימנים בסילוואן, הציתו השלושה את בקבוקי התבערה וירדו אל הציר ליידות הבקבוקים לעבר הרכב. מספר בקבוקים פגעו ברכב ואחד גרם לבערת הרכב בחלקו הקדמי. בהמשך, משנוסעי הרכב נסעו לאחור להימנע מהמארב, ידו הנאשם וחבריו אבנים וזיקוקים לעבר הרכב. במסגרת אישום זה מיוחסות לנאשם אותן עבירות כבאישום הראשון (עבירה אחת של מעשה טרור ועבירה אחת של

פעולה בנשק למטרת טרור).

האישום השלישי נוגע במעשים שנטען כי נעשו ביום 1/2/17, בסמוך לשעה 17:00. כוח משטרה ליווה צוות הוצאה לפועל לביצוע פעולות גבייה בסילוואן. הנאשם הבחין בג'יפ המשטרתי שחנה סמוך לביתו ונטען כי ידה אבן משתלבת שפגעה בג'יפ ולאחר מכן ידה בלון גז אשר אף הוא פגע בג'יפ, זאת מאחר שסבר שבג'יפ נמצא שוטר. נגרם קרע בגג הג'יפ וחלון התנפץ. העבירה המיוחסת לנאשם הנה מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין בצירוף סעיף 37 לחוק המאבק בטרור.

2. **בתשובתו לכתב האישום**, כפר הנאשם במיוחס לו בשלושת האישומים. בנוסף, נטען כי הודאת הנאשם, שבה במסגרת חקירתו, נגבתה "באמצעות אמצעים פסולים תחת איומים, אלימות פיזית ונפשית...". נטען כי השניים הנזכרים בכתב האישום הנם חברים של הנאשם. נטען כי הנאשם אינו זוכר במדויק היכן היה במועדים הרלבנטיים לאירועים שהתרחשו סביב מקום מגוריו. עוד נטען כי הנאשם נחקר על ידי השב"כ, כאשר ב - 15 חקירותיו הראשונות הכחיש המיוחס לו. הסנגור הסכים כי הליך הזוטא יתקיים במקביל לתיק העיקרי. בדיון מאוחר יותר (מיום 25/6/18), בא אליבי בנוגע עם האישום השלישי לפיו באותו יום, לאחר שחזר מלימודיו בסביבות 16:30, הגיעו לחנותו שני דודיו, עלי חאמד ועאמר אבו אלחמאם ובקשו שיסייע להכין תערובת. הנאשם עשה כן, חזר לביתו להתקלח ומשם לחנותו. לעניין טענות הנאשם הוסף כלהלן: **"הנאשם יחד עם דודיו מילאו בערך 150 שקיות לאחר מכן הנאשם עלה לבית התקלח וחזר לחנות בסביבות השעה 18:00."**

לעניין הזוטא: הנאשם כופר בכל האישומים וטוען שההודאה שלו נגבתה, כפי שטענתו, באמצעים פסולים. שתי ההודעות המשטריות שנגבו ממנו ביום 18/12/17 ו - 21/12/17 - ובנוסף לכך המזכר שנערך ע"י המכונה פתחי שנלקח ממנו ביום 17/12/17. הנאשם טוען כי לאחר מעצרו הובא לבית מעצר ירושלים, שהה בחדר קטן לאחר מכן להארכת מעצר בבית המשפט ולאחר מכן נלקח לאשקלון לחקירת השב"כ. הנאשם עבר 16 חקירות ע"י שב"כ ורק בחקירה האחרונה ביום 17/12 הוא הודה באישומים המיוחסים לו וזאת לאחר שהופעלו נגדו אמצעים פסולים כפי שאפרט ולכן ההודעה שלו לא הייתה מרצון חופשי אלא מפלט של הנאשם כדי להימלט מהמשך החקירה ע"י השב"כ והמדובבים שהוכנס אליהם. החל מיום 27/11 ועד 7/12 הנאשם נחקר 15 פעמים ע"י חוקר השב"כ במהלך כל החקירות הללו הנאשם נשאר אזור בידיו מאחור, ברגליו כאשר החוקרים צועקים עליו מקללים אותו ואת בני משפחתו, יורקים עליו, תופסים אותו מהחולצה, מציגים לו מצגי שווא כי אביו פצוע קשה ועליו לסיים את החקירה מהר כדי להודות ושיוכל לראות את אביו, סירבו להוציאו לשירותים הרבה פעמים. כאשר היה מתעקש החוקר התורן היה קורא לשני סוהרים ואומר להם "תעשו מה שצריך" הסוהרים היו לוקחים אותו לחדר צדדי ומתחילים להכות בו ולאחר מכן מחזירים אותו לחוקר אשר היה לועג לנאשם כל הזמן האם הוא חשב טוב עכשיו והוא רוצה להודות".

3. מכאן, השאלה המרכזת היא שאלת קבילות הודאות הנאשם כאשר נטען, בנוסף, כי גם אם הודאותיו קבילה - משקלן נמוך עד אפסי.

4. מטעם המאשימה העידו שישה חוקרי שב"כ, שוטרים, עדים שהיו צד לאירועי כתבי האישום ואדם המכונה "אבו-עיסא" אליו תבוא התייחסות בהמשך.

עדי התביעה

5. חוקר השב"כ המכונה "חזי", העיד כי הוא עובד מזה 7 שנים בשירות, דובר השפה הערבית. הוגשו ההודעות שגבה. חזי תיאר כיצד מתנהלת חקירה בחדר החקירות, הוא מנהל דו שיח עם הנחקר ומפעם לפעם הוא כותב במחשב את שנאמר. במקרה בו הנחקר מוסר גרסה, חזי יושב מולו וכותב בו זמנית על המחשב את הנאמר. חזי לא בהכרח מקריא לנחקר את מה שאמר. באשר לחקירת הנאשם, הוא זוכר אותה באופן כללי. הפרשייה החלה בעקבות חשד שהנאשם וחבריו יידו בקת"בים בסילוואן. הנאשם וחבריו הגיעו לחקירה והיו מאוד מאוד זהירים וחשדניים. לאורך כל החקירה הנאשם הכחיש, ורק בסוף החקירה הוא הודה. הנאשם היה מאוד נוגדני, הכחיש כל חשד שהוטח בו והיה קצת חצוף. בחור צעיר שמגיע לחקירה אמור להרגיש קצת חשש או בושה, אך זה לא ניכר בנאשם. הנאשם הפגין ביטחון עצמי כלפי החוקרים, בחר מתי להגיב ומתי לא להגיב. במזכר ת/10 כתב העד כי שוחח עם הנאשם על עסק שהוא מנהל והנאשם אמר שהוא לא משלם מס הכנסה במשך כל השנים והיה גאה בזה. זכרנו של חזי רוענן והוא העיד שאמר לו שיש צעירים שמיידיים בקת"בים, ובתגובה, הנאשם קילל אותם והרחיק עצמו ממעשים אלה. הוא השתמש בשפת רחוב ונהג בחוצפה. העד העיד כי לא הופעלה אלימות מצדו במהלך החקירה, לא קילל אותו ולא איים עליו והנאשם מצדו לא התלונן על התנהלות כזו מצד חוקרים אחרים. העד שלל מכל וכל את הטענה שהנאשם לא הוצא לשירותים והוכה במקום ואמר כי לא ידוע לו על חוקר שהכה אותו או איים עליו.

6. בחקירתו הנגדית, אמר חזי כי חקר את הנאשם כמעט 10 שעות וסיכם את דבריו בשבעה עמודים. לא מדובר בתמלול או מיצוי של החקירה אלא תיאור ושיקוף של החקירה. בכל חקירה יש חוקר שמתעד ועורך זכ"ד אחד. העד הכחיש כי קילל אותו או ירק עליו, ואמר כי אם היה דו שיח של קללות הוא היה מתעד זאת בזכ"ד. העד הסביר כי כשקיבל את החקירה, היו לו חשדות ומידע מודיעיני. חזי שב ושלל כי הופעלו אמצעי אלימות במהלך החקירה והבהיר גם כי החקירה לא הוגדרה תחת חקירת צורך. באשר לחקירה בה הודה הנאשם, אמר חזי כי לא נכח בחקירה זו ואינו יודע מה גרם לנאשם להודות. העובדה שהנאשם כל הזמן הכחיש, למרות שעיימתו אותו עם פרטים, מעידה על חוסנו הנפשי. לגבי אותות האמת, יש פרטים התומכים בהודאה, למשל הודעות טקסט שתומכות בהודעה שלו ומחזקות את מהימנותה. העד הסביר כי לפעמים נכח בחקירה של חוקר אחר לשם סיוע לביצוע פעולות חקירה, לראות מה הלך הרוח ולשם התקדמות החקירה שלו. באשר לחקירה מיום 28.11.18, הסביר כי נכח כנראה כדי לסייע לוויצמן להתעדכן אך כיום אינו זוכר בדיוק. חזי שלל כי נתן סטירה לנאשם ואמר כי לא ראה חוקר אחר שעשה כן. הנאשם לא היה אזוק לכיסא, הוא כובד במעדן, התבשם בדיאודורנט ובית המשפט העליון בחן את החקירה במסגרת חשיפת הראיה והתייחס לכך שלא היתה אלימות. הנאשם לא נבדק בפולגרף לאחר החקירה. החקירות מבוצעות על פי חוק ומתועדות על פי החוק. השיקול אם לתעד או לא אינו נוגע למוצאו או מינו של החשוד. עוד אמר כי את החוקר המכונה פתחי הוא מכיר מזה מספר שנים, הם עובדים יחד מזה כשנתיים באותו צוות. ישנו גוף הבדק תלונות של נחקרים, אך חזי אינו זוכר אם פתחי נחקר. העד היה מספר פעמים בתשאול תחקור. בקשר לאישום מס' 3 אמר כי הוא סבור שנעשה בירור לגבי השלכת בלון הגז, אך הוא לא בדק זאת באופן אישי. עוד אמר כי לא נכח בחקירת הנאשם מיום 17.12.18.

7. חוקר השב"כ המכונה "ויצמן", העיד כי הוא לא היה ראש צוות החקירה, אך הופקד בתחילה כאחראי על החקירה. ולאחר מכן, בשל נסיעה אישית שלו, העביר את האחריות הלאה. העד אמר כי הוא דובר ערבית, וכי הוא חקר בתיק זה את הנאשם, את מוחמד אלעוור ואת מאג'ד. העד אמר כי הוא נוהג לתעד את הדברים המרכזיים שעולים בחקירה, רוח החקירה, דברים חריגים, ואם יש גרסה אז מעמיתים שאלות ותשובות. לשמירת בטחון החוקר, הנחקר יושב אזוק עם ידיים לצדדים, תלוי ברמת מסוכנותו. במקרה של הנאשם, הוא ישב לעיתים אזוק ולעיתים לא, תלוי אם היה

מתריס ותוקפני. הוא ישב עימו, אכל ושתה. העד שלל כי קילל או איים על הנאשם והכחיש כי הטיח בו בכזב שאביו חולה בבית חולים. כמו כן, שלל כי הנאשם ביקש לצאת לשירותים והוכה על ידי השוטרים או השומרים. העד אמר שלא ירק על הנאשם ולא תפס אותו בחולצה, לא נגע בו מעולם. באשר להתנהגות הנאשם בחקירה, אמר העד כי הוא זוכר שהנאשם התנהג הרבה פעמים בזלזול, ביהירות, בחוצפה, בהתרסה וניכר כי הוא יודע לעמוד על שלו ועל הכחשתו. עוד אמר כי הנאשם הגיע מספר ימים לאחר אירוע חמור של השלכת מספר בקבוקי תבערה בסילוואן על כוח מג"ב ובקבוק אחד חדר את הרכב. הנאשם נעצר לאחר מספר ימים. המעורבים הנוספים הם מוחמד אלקאק, שהוא פעיל טרור מוכר, ומעורב נוסף.

8. בחקירה נגדית אמר העד כי הוא נחקר ביחידת החקירות כעשר פעמים. באשר לחקירת המקרה דן הוא היה אחראי על החקירות עד יום 7/12/18 ולאחר מכן כנראה שנסע. באשר לתפקידו כמוביל החקירה, הבהיר כי הוא נמצא עם הנחקר רוב השעות, מסכם, מציע, בודק מה לעשות, מעדכן את ראש הצוות ומקבל הוראות. עוד אמר כי כל חוקר יכול להיכנס לחקירה לפי שיקול דעתו. העד הדגים מהו פריט חריג הזוכה לתיעוד בכתב למשל אם הנחקר מתלונן על ענין בריאותי או שעשו לו משהו. העד אמר כי אינו יכול לפרט מה כל אחד מהחוקרים האחרים שהיו עימו עשה כי לא תיעד את הדברים. העד שב ושלל כי ירק על הנאשם או כי מי מהחוקרים ירק עליו. אם היה דבר כזה, ישנה חובה לתעד כי מדובר בדבר חריג, המחייב חקירה. אמר כי הצוות שלו מתנהל בזהירות רבה ובעריכת הדיווחים. באשר לדברי הנאשם שאמר שהיה בחדר כושר בתאריך מסוים, אמר העד כי הוא מניח שזה נבדק והוסיף כי נעשו פעולות חקירה רבות, אך אינו זוכר מה נעשה ומה לא. העד נשאל האם הודאת נחקר שבאה לאחר 15 חקירות אינה מדליקה נורה אדומה, והשיב בשלילה ואמר כי הוא בודק את ההודאה שהוא מוסר. עוד נשאל העד על כך שבחקירה הראשונה שנמשכה 4.4 שעות כתב 3 - 5 עמודים בלבד והשיב כי אם היו עולים בחקירה דברים מרכזיים יותר, היה עורך זכ"ד ארוך יותר. הזכ"ד שערך משקף את תמצית החקירה ואת הדברים המרכזיים. העד הבהיר שהוא לא רשם כל פסיק וכל דבר, אלא רק את הדברים המרכזיים. העד נשאל על כך שבהארכת מעצר ביום 3/12/18, אמר הנאשם שבחקירות הוא היה קשור באזיקים ועם קללות. העד השיב כי בדרכו הוא נוהג לקבל את פרוטוקול הדיון לאחר הדיון ובמקרה דן הוא מניח שקיבל. הוא זוכר שהנאשם התלונן על אלימות או שעשו לו משהו במעצר, אך העד אינו זוכר מתי עלתה התלונה מצד הנאשם. הוא נוהג לתעד תלונה כזו של נחקר ולהעבירה לבדיקה במשרד המשפטים. העד שלל כי אמר לנאשם שאביו אושפז ואף אין לו מושג אם אכן אביו אושפז או לא.

9. **חוקר השב"כ המכונה "שגיא"**, העיד כי הוא חוקר מזה 7 שנים, שולט בשפה הערבית, שימש חוקר בצוות החקירה ולקראת סוף החקירה היה אחראי על החקירה. הוגש זכ"ד מיום 29/11/17 (ת/12) חתום על ידו. העד אמר כי הוא זוכר את החקירה בקווים כלליים. תיאר את האווירה כמאוד קורקטית, הנאשם היה בתחילה מאוד נוגדני, חצוף, קצת לעומתי, ענה מאוד בקצרה, לא שש לענות, "לא נחמד". העד אמר לו שהוא קצת חצוף אבל בסופו של דבר החקירה המשיכה לסוג של שיחה רגילה. הנאשם התלונן על המעצר, על כך שבעת שעצרו אותו בבית עשו שימוש בכוח וקבל על כך שלא התקשרו לזמן אותו. הנאשם לא התלונן על החקירה. העד אמר כי הזכ"ד שערך משקף את החקירה ואמר כי אם נחקר מתלונן על אירועים חריגים, הדבר נרשם, וכך גם אם ניתנת הודאה משמעותית במפתיע, שאז העד נוהג לגבות הודעה מפורטת. עוד אמר העד כי בכל בוקר החוקרים עורכים ישיבה, בה מתעדכנים על כל הנחקרים ועל אירועים חריגים שהתרחשו או צורך שעלה בטיפול רפואי. באשר לאיזוק נחקרים בחקירה, אמר העד כי ברירת המחדל היא שהם אזוקים, יושבים על כיסא, שרשראות ארוכות לידיים המאפשרות תנועה (להגיע לפנים), רגליים בדרך כלל לא אזוקות, אלא אם מדובר בשור מועד. לא פעם האווירה קורקטית ובטוחה ואז החוקר משחרר מהאזיקים. הנאשם שתה

שתייה חמה בחקירה וזה אומר שלא היה אזוק כי אי אפשר לשתות עם אזיקים. העד אמר כי נכנס פעם אחת לחקירה שערך ויצמן לנאשם, בתחילת חקירת הפרשה, וזוכר כי ויצמן אמר שהוא מאוד חצוף, נוגדני ולעומתי. העד שלל כי קילול את הנאשם או את בני משפחתו או כי ירקו עליו. הוא אמר כי מעולם לא ירק על נחקר ולא נכח בחקירה בה חוקר אחר עשה כן. עוד שלל כי תפס אותו בחולצה או לעג לו. כמו כן, שלל כי הוצג לנאשם מצג שווא שאביו פצוע קשה וכי יש לסיים חקירה מהר. בנוסף, שלל כי הנאשם ביקש לצאת לשירותים והדבר לא הותר לו ותחת זאת הוכה ע"י אחד הסוהרים. בחקירתו הנגדית אמר העד כי החוקרים מקפידים לפעול על פי חוק, וכך הם מוגנים ואינם חורגים מהחוק. אמר כי אינם נוהגים באלימות ואין חדרי חקירה צדדיים. העד אמר כי נחקר 3 - 4 פעמים על התנהגות בחקירה, אך מעולם לא נקבע דבר. עוד אמר העד כי העובדה שהנאשם שתה בסוף החקירה קפה מלמדת שהשיחה הייתה קורקטית. בסופו של דבר, לאחר חקירות רבות, הנאשם הודה כי נחקרים בסוף רוצים לדבר. העד הבהיר כי החוקרים מקפידים לתעד כל אירוע חריג.

10. **חוקר השב"כ המכונה "אשר"**, העיד כי הוא משמש חוקר מזה שנתיים, דובר השפה הערבית. העד זוכר את הנאשם ואת סיטואציות החקירה. את החקירה שנערכה ביום 27/11/18 הוא זוכר יותר בבירור, היא נערכה באשקלון בשעת לילה. הנאשם התחצף, התריס, ניסה לגרור לפרובוקציה. העד זוכר כי בשלב כלשהו נכנס חוקר אחר לחקירה והופתע מהשיח ומאופן הדיבור של הנחקר, צורת הישיבה של הנאשם על הכיסא ומה ששידר גם באופן לא מילולי. בהמשך, הנאשם נרגע מאליו. העד שלל כי ירק על הנאשם, אך אמר שיתכן כי היו הרמות קול בחקירה, אך לא היו צעקות. העד לא זכר חקירות נוספות או אם נכח בהן. העד אמר כי הנאשם שידר לכל אורך החקירה שהוא יותר חזק מהחוקר, שידר זלזול והקפיד לדבוק בהכחשה גורפת. בשלב כלשהו הנאשם עצם עיניים כי לא רצה לשתף פעולה, כאילו אינו נמצא בחדר, והדבר לא נעשה מעייפות. התנהג "כמי שלא אוהב אותך, לא מתכוון לשתף פעולה ומוכן לתת פייט". העד אישר כי כשנחקרים אומרים שהם עייפים, הדבר נרשם. לפיכך, אם לא מופיע בזכ"ד שהנאשם התלונן, משמע שהוא לא התלונן. העד שלל קיום מגע פיזי בין החוקרים לבין הנאשם או כי הם תפסו לו את החולצה או שלעגו לו. נהפוך הוא, הנאשם די לעג לחוקרים במהלך החקירה, התייחס בזלזול לשאלות וצחק. העד שלל כי היה שותף למצג כלשהו לפיו אביו של הנאשם נפצע קשה. העד לא שמע על כך ושלל שימוש מצד החוקרים במצג שווא כזה. באשר לבקשה של נחקר לצאת לשירותים, אמר העד כי היא נענית בחיוב ומאפשרים לו לצאת לשירותים, וכך גם לגבי מי שמבקש לשתות, מקבל כוס מים. בחקירתו הנגדית אמר כי לפני שהוא חוקר נחקר, הוא בודק את מצבו הרפואי, מתעדכן עם ראש צוות, קורא חומר מודיעין וזכ"ד של חקירה קודמת. העד אינו מלווה את הנאשם כסוהרים מוציאים אותו לשירותים. העד הבהיר כי אינו מודע לאלימות כלפי הנאשם. עוד אמר כי החקירה באשקלון נערכה שם בגלל שריפה.

11. **חוקר השב"כ המכונה "מושיק"**, משמש חוקר מזה שנתיים, דובר ערבית. העד אמר כי חקר את הנאשם פעם אחת, לא היה חלק מצוות החקירה בתיק. הוא נוהג לתעד את כל השתלשלות החקירה. בחקירת הנאשם, הוא היה עירני, דיבר, שר, השניים שוחחו וערכו היכרות. העד שלל צעקות, תקיפות או לעג מצד החוקרים או אחיזה בחולצה של הנאשם. העד אמר כי האיזוק נועד לביטחון החוקר, ושלל כי החוקרים הציגו לנאשם מצג שווא לפיו אביו חולה וכי יש לסיים החקירה. כמו כן, שלל כי סירבו לתת לו לצאת לשירותים, או כי נאמר לסוהרים להכות אותו.

12. **השוטר סרגיי דניסול**, איש מג"ב המשרת בגזרת סילוואן, שימש קצין שטח, **העיד בנוגע עם אישום 1**,

אירוע מיום 16/11/17. העד העיד כי האירוע נחרט בזיכרונו כי הג'יפ עלה באש. העד תיאר כי באותם ימים, בעקבות ריבוי זריקות אבנים ובקת"בים על רכבי אבטחה, שוטרי מג"ב נהגו ללוות בשעות הערב בנסיעה צמודה רכבי אבטחה, שהסיעו את היהודים שגרים בסילוואן. באותו אירוע, הוא היה במרחק 3-4 מטרים מאחורי רכב האבטחה מצומת העמודים בכפר סילוואן עד צומת, בה אי התנועה גדול, שם נהגו לעשות פנית פרסה ולהמתין בתוך הצומת עד שרכב האבטחה ירד מציר התימנים, המשמש עליה לכיוון בתי היהודים. כך היה בעת האירוע. כוח המג"ב מנה שלושה חיילים (כולל העד) ונסע ברכב מסוג פג'ארו מיצובישי משטרתית ממזגן אבנים. בהגיעם לצומת, ביקש העד מנהג הרכב לעצור וירד עם חייל נוסף ועמד על אי התנועה הגדול שבצומת כדי לאבטח את רכב האבטחה, תוך שהנהג נותר ישוב ברכב. העד ראה כי בוצעה זריקה של שלושה בקתב"ים, ששניים מהם פגעו בג'יפ. אחד פוצץ השמשה האחורית והשני פגע באותה דלת והעלה את הג'יפ באש. אח"כ נזרקו עוד ארבעה בקתב"ים, אחד מהם פגע בזבל והשאר בכביש. הבקתב"ים נזרקו ממרחק של 10 - 13 מטרים. העד אמר כי העלייה לציר התימנים היא עליה חדה מאוד. העד סימן במפה (ת/23) היכן הדבר קרה (המקום בו עמד העד סומן ב - X1, המיקום ממנו בוצעה זריקת הבקת"בים סומנה ב - X2). העד אמר כי לא ראה מי זרק, אך ראה דמויות בורחות והיה חושך. עוד אמר העד כי לאחר מכן אמר לנהג הג'יפ לנסוע לכיוון סופר סמוך, בהניחו כי יהיו בטוחים יותר מאחורי מבנה, שם הוציא מטף וכיבה את האש בדלת מאחור. הדלת האחורית נשרפה והשמשה התנפצה. בחקירתו הנגדית אמר כי את המפה הוציא ממערכת מיפוי משטרתית. עוד אמר כי היו יותר משני אנשים שיידו את הבקתב"ים, אך אינו יודע כמה. עד דיווח בקשר בגל הפנימי למפקד תורן, דאמן שמו, על יידוי הבקתב"ים. החוקר בתחנת המשטרה ירד וראה את הנזק לרכב. האירוע נחקר והחוקר איגוס פתח מפה והעד סימן על המפה היכן בדיוק התרחש האירוע.

13. **השוטר אקראם חטיב**, העיד בנוגע עם **אישום מס' 2**. העד היה קצין שטח במג"ב שש שנים והיה בסילוואן באירוע מיום 26/11/17. חטיב אמר כי התקבל דיווח על יידוי בקת"ב על רכב אבטחה אזרחי באחת הכניסות המאובטחות לסילוואן. הנהג קובע כי אם יש יידוי בקת"ב לעבר כוח, הכוח ממשיך הלאה. העד לא זכר מי היה בתוך הרכב. העד הגיע לביצוע סריקות בתחילת ציר התימנים וראה שרידים של בקת"בים, אותם צילם אך לא שמר. תוך כדי סריקות בסימטאות, מכל עבר יידו עליהם אבנים ובקבוקים. העד אמר בתחילה כי לא ראה את הפגיעות ברכב האבטחה, אך לאחר שרוענן זכרונו אמר כי הבחין בסימני הפגיעות על רכב האבטחה.

14. **השוטרת עינב כהן** העידה לגבי **אישום 3**. גבתה את הודעת הנאשם מיום 3/2/17, ההודעה הוגשה (ת/1). בחקירתה הנגדית אמרה כי היא דוברת ערבית.

15. **השוטר סובאח סעיד**, שירת עשרות שנים במג"ב בצפון, העיד בנוגע **לאישום מס' 3**. סעיד הגיע לסילוואן מהצפון כדי לתגבר בירושלים עקב ריבוי האירועים באותה תקופה. את האזור הכיר פחות או יותר. ביום 1/2/17 היה הנהג ברכב הג'יפ מסוג פג'ארו, שליווה אנשי הוצל"פ בסילוואן, בעין אילוזה. לגבי האירוע, תיאר העד כי הצוות עלה עם אנשי ההוצל"פ והוא נשאר ברכב. הוא יצא ועמד במרחק 10 מ'. לאחר 20 דקות ראה בלון גז ביתי עף באוויר לפני שהגיע לג'יפ, ראה אותו נוחת על הג'יפ, קורע את הגגון ושובר את אחת השמשות. הוא לא ראה מי זרק את הבלון. סעיד דיווח מיד לצוות ובוצע דיווח לחפ"ק. העד אמר כי האירוע היה בשכונה עם המון שבילים, מדרגות והתפצליות. העד תיאר כי אנשי הצוות עם ההוצל"פ עמדו במרחק 50 מ'. הבלון נזרק מעבר לחומה שהייתה. הם ביצעו סריקות והוא ראה מהיכן הוציאו את הבלון. היו שלושה בלונים שם, היה חסר אחד וראו את הטבעת. הג'יפ חנה בצמוד לחומה.

זכרוננו של העד רוענן והוא אמר כי הבלון נזרק ממרפסת שהייתה צמודה לחומה, אליה עולים במספר מדרגות, מהצד השני יש עץ זית, ולמרפסת יש גישה מכמה בתים. הוא תיאר זאת כיותר חצר ממרפסת. בחקירתו הנגדית אמר כי בלון הגז נאסף לחקירה. היו שני רכבים. ולאחר יידוי הבקת"בים הופסקה גביית ההוצל"פ. עוד אמר כי המרפסת היתה גודל 4X5 מ"ר בערך. בחקירות צילמו את הרכב.

16. **השוטר המכונה "מירון"**, חוקר מחשבים במשטרה, חוקר עבירות מחשב, פענח מדיה מגנטית, הכוללת מחשבים, טלפונים ניידים, זיכרונות ניידים וכל פריט מדיה, שולט בשפה הערבית. הוגשו שני תקליטורים ודוחות שערך העד בנוגע לנאשם ולמוחמד אלעוור (ת/30). הוגשו דיסקים, תמונות ודוחות שהעתיק העד מהטלפונים שהובאו אליו - ת/32, ת/33. העד הסביר שללא צו חדירה למדיה הוא אינו מתחיל בפענוח החומרים מהמדיה שהובאה לו, והוא גם בודק את טופסי שרשרת העברת המדיה עד אליו, שם צריך לחתום כל מי שבא במגע עם המוצג. טלפון שהוא מקבל מוכנס לארון מוצגים במעבדה שלו, בו יש שני תאים - לפני ואחרי טיפול. העד הסביר שאת הטלפונים במקרה דנן קיבל מקמב"צ מגרש הרוסים. כשהוא מקבל טלפונים, הוא מפריד את כרטיסי סים, עורך רישום של פרטי הנחקר ואח"כ מתחיל בפענוח שזה העתקת המדיה. לא מכל מכשיר אפשר לבצע את כל סוגי העתקה. כאשר מזינים את סוג המכשיר לתוכנה, התוכנה אומרת איזה סוגי העתקות אפשר לעשות. במקרה דנן בוצעו סוגי ההעתקה העמוקים ביותר ובכך הופק מירב המידע - אנשי קשר, יומן שיחות, סיסמאות, מסרונים, צ'אטים של אפליקציות חברתיות, גישה למיקומים אנטנת ג'י.פי.אס. תמונות, קצבי קול ווידאו. העד הסביר כי קיים הבדל בין העתקת חומר מטלפון מסוג אנדרואיד לאייפון, ומשניהם אפשר לבצע העתקה עמוקה. לגבי קבצים שנמחקו, אמר העד כי ברוב המכשירים לא ניתן לקבל מידע שנמחק. במקרה דנן, בהעתקה עמוקה ניתן היה לקבל קבצים שנמחקו. העד הסביר כי בדברו על מחיקה, הכוונה היא גם אם המשתמש מחק את הקבצים וגם אם הם נמחקו אוטומטית. העד הסביר כי הוא צריך להכיר את התוכנה, לדעת מה ניתן לבצע, להכיר את סוג המכשיר, לבדוק אם יש סיסמה ולפעמים אפשר לבצע עקיפת הסיסמה. במקרים שמדובר במכשירים חדשים בשוק, עדיף לקבל סיסמא. עוד אמר העד כי לאחר ההעתקה, ניתן לבצע צפייה באמצעות תוכנת קריאה. הוא נוהג להמיר תמיד לקבצי PDF ולהכניס לשם את כל החומר ולצרוב על תקליטורים. העד אמר כי הוא יכול לבחור אם להכניס את כל החומר או רק חלק ממנו, והדגים שלפעמים מבקשים ממנו רק יומן שיחות. בכל מקרה, הוא מעביר לתקליטורים את כל החומר ללא סינון. הוא אינו יכול למחוק פריטים מתוך קבצים, למשל מיומן שיחות, אלא את כל הקובץ כולו, את כל יומן השיחות, לדוגמא. פריטים שנמחקו יופיעו ב - X אדום. בחקירתו הנגדית אמר כי לגבי סרטון וידאו, הוא יכול לדעת אם צולם במכשיר עצמו, אך אם מקורו באתר אינטרנט, לא תמיד אפשר לדעת מהיכן הוא נלקח, אך עדיין ניתן לדעת אם הוא הגיע בוואטסאפ. עוד אמר כי ניתן לדעת מתי הקובץ התקבל במכשיר. באשר לתמונה עם הנשק במכשיר של הנאשם, שתיים מהתמונות, כתוב שהתמונות צולמו ביום 25/2/17 במכשיר הנבדק. התמונה השלישית נוצרה במכשיר ביום 16/10/17. עוד אמר כי אם הג'י.פי.אס פתוח ובוצעה פעולה במכשיר ברגע מסוים, אפשר לדעת מהיכן.

17. **השוטר וואפי ביסאן**, גבה את ת/2. בנוסף, ביקש ממז"פ לבדוק בלון גז, עליו נמצא כתם דם. העד ערך גם דו"ח סודי בקשר לבלון שהוגש לבימ"ש. התיק נגנז ולא היה לו קשר לנאשם. בחקירתו הנגדית אמר כי בבדיקת המז"פ נקבע לא נמצאה כל תוצאה שקושרת את הנאשם לבלון הגז.

18. **השוטר אודי בוסאני**, חוקר עבירות מחשב, ערך שני דוחות פעולה בצירוף תקליטורים. העד הוריד סרטון מיום 26.11.17 מדף פייסבוק שנקרא "וואדי חילו אינפורמיישן סנטר סילואן" וצרב לדיסק (ת/36) דו"ח הפעולה השני עוסק

בהורדת שני פרופילי פייסבוק (פואד קאק והנאשם) וצריבתם לדיסק (ת/37). בחקירתו הנגדית אמר כי אינו זוכר אם התאריך הנ"ל הוא תאריך הסרטון או תאריך ההעלאה לחשבון הפייסבוק. עוד אמר כי אין מידע לגבי הבעלים של דף הפייסבוק של אתר סילואן.

עדויות העדים לפנייהם הודה הנאשם:

19. **חוקר השב"כ המכונה "פתחי"** העיד כי קיבל את גרסת הנאשם (ת/22), וערך זכ"ד מיום 17/12/17, לו צירף צילום של כתב היד של הנאשם, בו פירט את פעילותו. בתחילת החקירה הנאשם בכה, לאחר מכן נרגע ומסר פרטים. הנאשם דיבר על פעילות טרור עממית, בה היה מעורב, שכללה בקת"ים. במהלך מסירת הדברים, השיחה התנהלה בצורה רגועה, הנאשם דיבר באופן קוהרנטי, נשאל שאלות והשיב, לא התלונן, לא היו סימני חבלה, אם היו - היו מטפלים. הנאשם מסר את הגרסה במלל חופשי. העד אמר כי במהלך כל החקירה הנאשם לא היה אזוק בידיים וברגליים רוב הזמן, ולמיטב זכרונו של העד הוא לא צעק עליו. העד שלל כי ירק על הנאשם. העד לא ראה שתפסו את הנאשם מהחולצה. שלל כי יצרו מצג שאביו נפצע, או כי סירבו להוציאו לשירותים או כי הוציאו אותו לחוקרים שהיכו אותו ולאחר מכן נשאל אם הוא רוצה להודות. העד הבהיר כי הנאשם לא אמר לו שהוא עבר התעללות והעד לא הבחין בכך. עוד אמר העד כי הוא לא הכתיב לנאשם מה לכתוב, אלא רק הציע לו לכתוב. הנאשם מסר את גרסתו מרצונו הטוב והחופשי. בחקירתו הנגדית נחקר העד ארוכות הכיצד יתכן כי הנאשם לא הודה במהלך חקירות רבות ולפתע הודה. העד אמר שחקירה לפעמים אורכת יותר משבוע-שבועיים עד שמגיעים לחקר האמת. העד לא ידע על גרסאות אחרות או קודמות שמסר הנאשם לחוקרים שחקרו אותו קודם לכן. הוא אינו יכול להסביר מדוע דווקא בחקירה איתו הנאשם בכה ובחר למסור גרסה. עוד אמר כי בחלק מהחקירה הנאשם לא היה אזוק. אינו זוכר באיזה חלק אבל אם מגיעים לאווירה שנחקר מודה אז משחררים את האיזוק. העד נשאל כיצד יתכן שהנאשם עמד בחקירות ב - 15 במשך 20 ימים, כפר והכחיש לחלוטין, תואר כבעל בטחון עצמי ויכולת התמודדות במצבי לחץ, לאחר מכן נעלם לעשרה ימים ומגיע לתחקור כשהוא בוכה ומספר על מעשיו - האם כבר זה לא מדליק נורה אדומה. העד השיב שאינו יודע מה עובר לאדם בלב או בראש שגורם לו לעשות דברים, אלא מתנהל עם מה שהנחקר אומר לו. העד אישר כי עם הנאשם היתה לו שיחה מקדימה לגרסה שמסר, אך אינו זוכר את תוכנה. הוא זוכר שהנאשם בכה. אינו יודע מה גרם לו לבכות. העד הכחיש כי גרם לו לבכות. עוד אמר העד כי באופן כללי, כשמקבל גרסה, נוהג אח"כ לבדוק אותה. במקרה דנן, לעניין בלון הגז, הוא אינו זוכר מה נעשה לגבי בדיקת הגרסה. העד אמר כי לא בדק את הטענה לגבי האליבי של אישום 2. עוד אמר כי אינו זוכר שהנאשם התחצף אליו. העד אמר שעוד בטרם נכנס לחדר החקירות באותו יום, ידע שיש לנאשם דברים למסור.

20. **השוטר רנאן חלבי**, שוטר ימ"ר, גבה את ההודעה מיום 21/12/18 (ת/6) וביצע מספר פעולות חקירה בתיק.

השוטר אמר כי חקר את הנאשם. הוא הטיח בו מספר דברים שהופקו מהטלפון שלו, אימות פרטי שני מעורבים נוספים באירוע, והראה לו תמונות מהטלפון שלו ותמונות נוספות לצורך אימות זהות מעורבים. השוטר הציג לנאשם שתי תמונות. הנאשם חתם על כל תמונה וזיהה את שני האנשים שדיבר עליהם קודם לכן: מוחמד אעוור ופואד קאק. השוטר הסביר שהדפיס חומר מהטלפון של הנאשם שהופק על ידי השירות, לצורך אימות מספרי הטלפון של שני המעורבים ביחס לכינוי בו שמר אותם הנאשם בטלפון הנייד שלו. הנאשם הסביר כי הוא שמר את פואד קאק בתור "פופוש" ואת מוחמד אעוור "אחי אל עזיז אל ג'אלי" (אח יקר ואהוב), וחתם על כל תמונה. הנאשם אישר שאלו מספרי הטלפון של

אותם אנשים. הנאשם דיבר על אירוע בו זרק בלון גז לעבר הכוחות, הוא ציין שזה אירוע מלפני שנה או שנה וחצי. הנאשם אמר את זה בהודעות קודמות. העד ראה שעאוויר נחקר על אותו אירוע, לכן הוא שאל את הנאשם מי עוד היה איתו באירוע, והנאשם אמר את שמות המעורבים הנוספים בהתאם למה שהיה כתוב בתיק החקירה שהוא נחקר עליו. הנאשם אישר מבחינת הזמנים שמדובר באותו אירוע שנחקר עליו ביום 1/2/17.

עוד אמר העד כי ההודעה נגבתה בשפה הערבית ונערכה ביוזמתו. החקירה לא הסתמכה על זיכרון דברים של השב"כ. העד הקריא סימולטנית לנאשם את תשובותיו לכל שאלה שנשאל כל שאלה והנאשם חתם על ההודעה. הנאשם לא נועץ בעו"ד והעד אינו יודע מדוע. העד הקריא לנאשם את זכויותיו, אך אינו זוכר כיצד הגיב הנאשם. עוד אמר העד כי הוא משתדל לציין כל מה שעולה בחדר החקירות ואם היה מבחין בסימני חבלה, היה רושם זאת. בפני העד הוצגה תצ"א (ת/26), עליה אמר כי הוא ישב עם רכז שהראה לו את מיקום האירוע, והעד כתב על כך מזכר ביום 27/11/18. העד אמר כי הוא ראה את הסרטון של ידיו הבקת"ב לעבר רכב אבטחה או ג'יפ וערך דו"ח צפ"ה. את הסרטון קיבל מחוקר מחשבים (הסרטון מיום 26/11/17). (ת/24 - המזכר; ת/25 - הסרטון). העד השווה בין הסרטון לתצ"א וסימן את המקומות הרלבנטיים. העד הוסיף כי נועם, עובד בחברת האבטחה, העביר בוואטסאפ סרטון ממצלמת הרכב והעד צרב זאת (הדיסק - ת/27). העד ערך דו"ח פעולה ביום 27/12/18 בנוגע לטלפונים שנתפסו של מוחמד אעוויר ונוסף. בהתאם לחומר שהופק מהטלפונים שלהם הוא השווה למה שאמרו בהודעה בנוגע לאופן בו שמרו את המעורבים (המזכר ת/28). הוגשו מסמכים נוספים: הבירור לגבי בלון הגז - מזכר ת/29; שני מסמכים נוספים - פעולה טכנית של העברת טלפונים לחוקר מחשבים - ת/30. העד אמר כי הוא הפיק את הטפסים וצירף אליהם את הטלפונים. הוגש מסמך בכתב יד של תרגום מאחד הטלפונים של הודעת סמס, מה - 26/11 (ת/31). בחקירתו הנגדית אמר העד כי לא היה במקום האירוע. הוא נפגש עם הרכז במשרד. העד אמר כי הוא קורא זכ"י של שב"כ לפני חקירה, אך לא מעתיק אותם. החקירה שלו לא הייתה קשורה לזכ"ד כלשהו. היא נעשתה ביוזמתו, אך הוא אינו זוכר מדוע יזם אותה. עוד אמר כי אם השב"כ או קצינים היו מבקשים שיחקור, הוא אינו מתעד זאת. עוד אמר כי אינו זוכר אם הנאשם ביקש להתייעץ עם עו"ד מוחמד מחמוד ואינו זוכר שאותו עורך דין התקשר אל העד לאחר מכן בקשר לכך.

21. השוטר איהאב חלבי, גבה את הודעות הנאשם ת/3, ת/4 ו - ת/5. העד אמר כי הסביר לנאשם מה החשדות המיוחסים לו, הסביר לו את זכויות ואת האפשרות להיוועץ עם עו"ד. בחלק מהחקירות הנאשם היה מנוע מפגש עם עו"ד והעד אמר לו זאת. העד אמר כי אם היה משהו מיוחד בחקירה, הוא היה דואג לרשום זאת. עוד אמר כי ההודעות נכתבו בשפה הערבית, והחתימות עליהן הן של הנאשם. העד הקריא לנאשם את העדות או שהנאשם קרא בעצמו ואז חתם. לגבי ת/5, הנאשם קרא את העדות. השאלות ששאל העד את הנאשם הן לפי מה שכתוב בזכ"ד. בחקירתו הנגדית אמר העד כי אינו זוכר איזה חומר היה בפניו לפני שחקר את הנאשם, ובדו"ח מונח לפניו זכ"ד. הנאשם הכחיש בשתי ההודעות הראשונות, אך הודה בהודעה השלישית. העד לא התעניין מדוע פתאום הנאשם הודה. עוד אמר העד כי הבין מחוקרי השב"כ שהנאשם הודה, אך לא מצא לנכון לשאול מדוע. הוא נשאל האם לא רצה לשאול מדוע הנאשם הודה כדי שהנאשם לא יחזור בו, והשיב כי הנאשם הודה מרצונו החופשי. עוד אמר כי בחקירות לא נכחו אנשים נוספים, וכי הוא אינו נוהג לתעד אם הנחקר אזוק. כמעט בכל המקרים החשודים אינם אזוקים. עוד אמר העד כי לא העתיק מהזכ"ד להודעה, וכל שכתוב בהודעה נאמר מרצונו החופשי של הנאשם. העד נשאל על מסמך בכתב יד של הנאשם לעניין בלון הגז, ואמר כי אם לא שאל את הנאשם על כך, משמע שמסמך זה לא היה לפניו (לפני העד). העד אינו יודע מדוע הנאשם, לאחר חקירות רבות, חזר בו מעמדתו והחליט להודות.

22. המדובר המכונה "אבו עיסא", כבן 47 שנים, העיד כי בכינוי זה הזדהה בפני הנאשם, עמו נפגש לפני שנה או יותר. המדובר היה עמו בערך שבוע, שאז נערכו כמה שיחות ביניהם. אישר כי מדובר בתקופה 11/12/17 ועד 17/12/17, במהלכה היה עם הנאשם כמעט כל יום לכמה שעות. אישר כי ראה אותו בהתחלה ובסוף התקופה, ואמר כי שהותם המשותפת היתה במתקן של השב"כ. העד זוכר את שמו של הנאשם, אך לא את מראהו. העד אמר כי לא הבחין בסימני חבלה עליו. הנאשם לא התלונן בפניו. העד לא ראה מישהו אחר מכה את הנאשם או מאיים עליו. העד שלל כי הכה את הנאשם בחדר צדדי, שלל כי מישהו נגע בו או התעלל בו, שלל כי הוא נתן לו אגרופים, התיז עליו גז מדמיע או איים שירעילו את אבא שלו כשהוא בבית חולים. כמו כן, שלל כי אמר שייתן לו כדורי טריפ, או כי אמר לנאשם מה לומר בחקירה שלו במשטרה ובשב"כ. העד שלל כי הפעיל אמצעים פסולים כשדיבר עם הנאשם. העד שלל כי לאחר שהנאשם הגיע ופגש אותו, לא דיברו עימו שלושה ימים, והשיב כי הנאשם היה בחור מאוד חמוד, חייכן, צחק כל הזמן ולא היתה סיבה שלא ידברו איתו. העד שלל גם כי גילחו לנאשם את הראש בכוח. אמר כי יש במקום מכונת תספורת שכל אחד יכול להשתמש בה לצרכיו. העד לא יכול היה להתייחס לטענה כי לא נתנו לנאשם להתקלח וסגרו לו את המים החמים, ואמר כי שב"ס אחראי לכך. הוא הסביר שכל אחד יכול להשתמש במקלחת אם היא פנויה ואין בעיה של מים חמים, אלא לאחר 12 בלילה, שאז השב"ס סוגרים את המים החמים. העד עומת עם טענה של הנאשם שעלתה במהלך חקירתו של העד, לפיה הוא אינו מזהה את קולו כקול של אבו עיסא, עימו דיבר. העד השיב שאולי כך בגלל המיקרופון, ולאחר מכן המיקרופון כובה והעד המשיך לדבר בקול רם. העד אמר כי שוחח עם הנאשם בשפה הערבית בלבד. עוד שלל את הטענה כי לא ניתנו שמיכות לנאשם. שלל את הטענה כי הוא או אחר הורו לנאשם לא לספר דבר כשהוא מגיע להארכות מעצר בבית המשפט. העד אמר כי במקרה בו מישהו זקוק לטיפול רפואי, הוא מזעיק מיד עזרה ראשונה של חובש ואת המרפאה בשב"ס. הנאשם שב וחזר על כך שאינו מזהה את קולו של העד כקולו של אבו עיסא. בחקירה הנגדית, אמר העד כי שמו האמיתי אינו אבו עיסא. הוא לא יכל למסור פרטים על מעשיו עם הנאשם או כיצד ניתן לדעת בוודאות שאכן הוא היה שם. העד אמר כי אין לו עבר פלילי, שפת האם שלו הנה ערבית, הוא מבין את הניב הירושלמי ודובר אותו. העד לא יכל היה לומר כמה אנשים היו איתו במתקן, או האם היו איתו אנשים נוספים, אליהם מתייחסת ההגנה כאל מדובבים. העד אישר כי הוא מכיר את פתחי, אך לא יכול לומר מהיכן. הכחיש כי חיבק ונישק את הנאשם כשהלה הגיע בפעם הראשונה למתקן. לא הכין לו אוכל, שב"ס מביא אוכל לכולם וגם לאסירים ביטחוניים. העד אמר כי הוא דאג לנאשם לשמיכות, לאוכל, לסיגריות, לשוקולד, כדי שלא יפגע בעצמו. העד אישר כי לפני עדותו הוא נפגש עם הפרקליטה, שלל כי נאמר לו מה לומר בעדותו ואמר כי הפרקליטות הסבירה לו מה מותר ומה אסור לו לומר בעדותו. העד לא ענה על השאלה האם חקר את הנאשם במתקן או מה היה תפקידו שם. גם בשלב זה אמר שוב הנאשם כי קולו של העד אינו קולו של אבו עיסא. העד לא זכר כי הנאשם נחקר 15 פעמים בשב"כ לפני שהובא למתקן בו היה העד. אינו זוכר שהכחיש את המיוחס לו. העד אמר שהיו לו כמה שיחות עם הנאשם, במהלכן הנאשם סיפר לו על חלקו באירועים. הנאשם סיפר לו כי רצה לספר לו ולא לחוקר שב"כ. מדובר בשיחות של כמה שעות שהיו ביניהם. שעתים-שלוש, אינו זוכר בדיוק. הוא שוחח עמו ביחידות. העד אמר כי אינו זוכר כיצד הנאשם נראה כי עבר זמן רב. העד לא ענה האם יש גז מדמיע בחדר, האם ניתן לו לצאת ולחזור. הוא שלל שליטה על המים החמים. לא יכול היה להתייחס לשאלה בנוגע לשימוש באמצעים פסולים. בחקירה חוזרת, העד נשאל האם הוא יודע מה זה אמצעי פסול, השיב - אמצעי אסור, אך שלל כי עשה משהו אסור במהלך הפגישות שלו עם הנאשם.

יובהר כי העד אבו עיסא הובא לעדות לאור טענות הנאשם על שימוש באמצעים פסולים ולא לעניין תוכן מידע שמסר לו הנאשם בשהותם המשותפת.

עדויות מוחמד אעוור ופואד אלקאק

עמוד 10

23. **מוחמד אעוור**, בן 22, בעניינו ניתנה הכרעת דין במסגרת הסדר בתיק מקביל, העיד בנוגע לאישומים 2 - 1. העד אמר כי במשפט שלו הסכימו הצדדים על הסדר טיעון בו עונש מוסכם של 42 חודשים (ת/38). העד הבהיר כי הסכים להסדר והודה במיוחס לו ביום 2/5/18 (הפרוטוקול - ת/39), כי העו"ד אמר לו שאחרת ייגזרו עליו 7 - 8 שנים. הוגש כתב האישום המתוקן - ת/40. העד אמר כי הסכים להסדר מאחר שביקש לסיים את עניינו ולהמשיך בחייו ובלימודים, וכי העונש יכל להיות חמור יותר, אך אין בכך משום הודאה כי ביצע את המעשים שיוחסו לו. הוא הסכים להסדר רק כי רצה לקנות שנים מהחיים שלו. העד אישר כי היה לו רכב מאזדה 323 בצבע לבן. ב"כ המאשימה ביקשה להסתמך על המסמכים לפי סעיף 10א' לפקודת הראיות. בחקירתו הנגדית אישר העד כי הוא והנאשם מכירים, הם למדו באותה כיתה. העד יודע איזה רכב יש לנאשם וכולם יודעים איזה רכב יש לעד. עוד אמר כי כולם מכירים את אתר החדשות סילוואן נט, שם יש חדשות על אירועים בכפר. העד אמר כי אינו זוכר אירוע של בלון גז בסילוואן. העד חזר ושלל כי הוא, פואד קאק והנאשם ביצעו את המיוחס להם ולא זרקו בקת"בים או אבנים. העד אמר כי עצרו אותו ביום 27/11/17, לקחו אותו לחקירות שב"כ, היו הרבה חקירות, כל יום. החוקרים לחצו עליו שיודה שהוא והנאשם עשו את הדברים האלה, ואיימו שאם לא יודה, יעצרו אותו כל פעם וירדפו אותו. החוקרים איימו עליו שלא יאפשרו לו להמשיך בלימודים שלו. הם לחצו שיישבר ויספר להם כל מה שהם רוצים לשמוע. העד אמר שהיה בלחץ להציל את עצמו ולסיים את החקירה. הכניסו לחקירה אנשים שאמרו לו להודות, אנשים שסיפרו לו דברים והשתמשו בקללות על מנת שיפחד. החוקר משה אמר לו שהוא בכוונה לא שולח אותו למדובבים, "שלא יצלו אותך", והשאיר אותו על הכיסא עד "שיתבשל". העד אמר כי היה מנוע מפגש עם עו"ד למשך כשבועיים, אמר כי לא היה בתא מדובבים במשך שבוע. נחקר על ידי השב"כ והכניסו אנשים כדי להכין אותו לחקירה. העד אמר כי בכל החקירות הוא הכחיש. רצו שיודה על הנאשם לגבי תאריכים ספציפיים. העד נשאל מדוע הודה בסופו של דבר בבית המשפט בדבר שלא עשה, והשיב שוב כי עורך דינו אמר לו שאם לא יודה, יקבל עונש של 6-8 שנים. הדגיש כי לא עשה בפועל את הדברים בהם הודה בכתב האישום המתוקן. עוד אמר העד כי לא פגש את הנאשם בהארכות המעצר.

24. **פואד קאק** - באי כח הצדדים הודיעו כי הם מסכימים על כך שניתן לראות בעד פואד קאק כמי שהעיד ונשאל אותן שאלות וענה אותן תשובות כמו העד מוחמד אעוור. דהיינו שאף הוא הודה במסגרת הסדר טיעון לא מחמת שעשה את המיוחס לו אלא על מנת להימנע ממאסר ממושך, דהיינו כי לא עשה עם הנאשם את המיוחס להם.

עדי ההגנה

25. **הנאשם**, בן 20 שנים. הנאשם נעצר ליומיים-שלושה בחודש פברואר 2017, בגלל אירוע בלון הגז שהתרחש במרחק של 800 מ' מביתו. הוא נעצר יום או יומיים לאחר אירוע הזה. הוא נחקר ואמר שהיה בחדר כושר, אח"כ הלך לחנות בגדים ובשעה 4 בערך הדודים שלו באו וביקשו שילך לטחון תערובת לסוסים. הוא היה שם עד חמש וחצי-שש. אח"כ הלך הביתה, התקלח ואכל והלך לחנות. הוא סיפר על כך יום או יומיים אחרי האירוע של בלון הגז, ולכן זכר היכן היה ואמר גם שיש מצלמות. אח"כ שוחרר. הנאשם אמר כי לא ביקשו לדבר עם הדודים שלו, אבל הוא נתן לחוקרים את הפרטים שלהם ואמר שהם יכולים לדבר איתם על בלון הגז וכי מהאינטרנט, אמר כי כולם ידעו על כך, אך הוא אינו יודע מה היה בדיוק. הנאשם אמר כי נחקר 15 חקירות, לאחר מכן אמרו לו שסיימו את החקירה, לקחו טביעת אצבע, צילמו אותו ולקחו אותו לכלא.

26. הנאשם העיד כי הכניסו אותו למקום בו היו המדובבים: דיב, ממחנה בלאטה, אבו עוביידה מעזה, אבו קמאל,

אבו ג'אבר ואבו מוחמד. ביומיים הראשונים הוא לא דיבר איתם. ביום השני ניגש אליו דיב והתחיל לספר לו סיפורים שהתרחשו בתאריכים עליהם הנאשם נחקר בחקירות. החוקרים אמרו לו שאבא שלו פצוע. אבו מוחמד ואיברהים גילו לו את השיער, אחרי שתפסו אותו בכוח. הם קיללו אותו, מנעו ממנו מלהשתמש בשמיכות, ניתקו לו את המים החמים ולא נתנו לו לישון וכל הלילה קיללו אותו. החוקרים איימו עליו שלא יספר בבית משפט על מה שקורה, כי הוא יחזור אליהם, ולכן בבית המשפט אמר שהוא רוצה לחזור למשפחה שלו ולאבא שלו, אבל החזירו אותו למדובבים. כשחזר, אבו ג'אבר ודיב לקחו אותו לחדר, אמרו לו שאבא שלו בבית חולים ומצבו קשה, ויש להם אנשים שיכולים להגיע אליו ולתת לו זריקה שימות, ולנאשם יכולים לתת כדור של טריפ. הם אמרו לו שהאירוע היה ב - 16 או ב - 26 לחודש. הנאשם אמר להם שהוא לא עשה את זה ואז הם החזיקו אותו ואבו עיסא תקף אותו באגרופים ואמר שהוא חייב להודות בזריקת בלון הגז אחרת הם יגיעו לאבא שלו ולתת לנאשם כדור טריפ. הנאשם סירב להודות ואמר שלא עשה את זה, אז תקפו אותו, אבו עיסא ריסס עליו גז והם אמרו שיש לו שעה לחשוב. הוא רצה להציל את החיים שלו ושל אבא שלו. הם סגרו את העיניים שלו ושלחו אותו לחוקר ואמרו שאם לא יספר את מה שסיפרו, הוא יחזור אליהם. הנאשם הגיע לחוקר פתחי, שאמר לו לספר את הסיפורים ונתן לו דף ואמר לו לכתוב את מה שאמרו לו. הנאשם התחיל לכתוב סיפורים ממה שאמרו לו המדובבים. הנאשם אמר שכל הפרטים שמסר ניתנו לו על ידי המדובבים או דברים שראה באתר וממה ששמע. הוא המציא סיפור, אך בפועל הוא לא עשה את הדברים האלה. לאחר מכן החזירו אותו למדובבים. בחדר קטן היו אבו עיסא ואבו ג'אבר שאמרו לו לא להגיד את מה שקרה איתו, אחרת יחזור אליהם, ולכן הנאשם לא אמר לחוקר ובבית משפט, כי פחד על החיים שלו ושל אבא שלו. בהודעה המשטרתית חזר הנאשם שוב על דבריו, כי איימו עליו שיהרגו את אבא שלו, אמרו שהוא נפגע בבית החולים. היה ירי בתוך הבית, כשעצרו אותו, כיסו את עיניו, אך הוא שמע שהיכו את אימא שלו ועצרו את אבא שלו, דודו ואחיו. הנאשם לא ידע שהיו עצורים, והחוקרים רק אמרו לו שאבא שלו נפצע והוא בבית חולים והם יכולים להרוג אותו ולתת לנאשם טריפ, כך שיחיה כל חייו כמשוגע. עוד אמר הנאשם כי היה שבוע אצל המדובבים, הם היו איתו כל הזמן בחדר ולא נתנו לו ללכת לשום מקום לבד, ומהיום השלישי דיברו איתו על כך. אבו עיסא היה מחלק הוראות. הנאשם אמר שאבו עיסא זה לא מי שהעיד בבית משפט, הוא לא זיהה את קולו, אותו שמע לראשונה בבית משפט. הנאשם שלל כי הוא מי שחקר אותו ואמר כי ביקש לראות אותו לוודא שזה אכן המדובב. הנאשם חזר על כך שהוא לא ביצע את המיוחס לו בכתב האישום. הוא יודע שמוחמד עוואר ופואד קאק הודו, הוא שמע על כך ממוחמד. הנאשם אמר שכאשר לקחו אותו לשירותים, היכו אותו בפרוזדור והוא לא הלך לשירותים, אלא הוחזר לחדר. החוקרים משה וויצמן קיללו ואיימו עליו, דפקו על השולחן וצעקו. בעדותם הם לא תיארו את מה שהיה באמת וסיכמו להגיד בבית משפט שלא קרה. הנאשם אמר כי הכחיש את המיוחס לו בכל החקירות שלו, ובבתי המשפט הוארך מעצרו. הנאשם אמר כי בחדר כושר יש מצלמות אבטחה והוא ביקש מהמשטרה לבדוק את האליבי שלו. הנאשם נשאל על שיחות בינו לבין אעוור וקאק בתקופה הרלבנטית, שהוצגו ע"י המאשימה. הנאשם השיב כי יש לו חנות וכל אחד בא ומבקש והוא נותן לו את הטלפון. הנאשם אמר כי הוא דיבר עם מוחמד אעוור בטלפון, הוא חבר שלו, והם למדו ביחד. הנאשם הכחיש כי דיבר עם קאק ואמר כי הלה אולי התקשר אליו פעם בגלל פריט בחנות. עוד אמר הנאשם כי אינו יודע היכן בדיוק היה המקום של בלון הגז.

27. בחקירתו הנגדית אמר הנאשם כי הוא מכיר את הרכב של מוחמד אעוור. הוא חבר שלו, למד איתו, מדי פעם עישנו נרגילה יחד והיו חברים בפייסבוק. גם קאק חבר שלו בפייסבוק, מצעירי סילוואן. הנאשם אישר שאעוור היה שמור אצלו בטלפון בתור "אחי האהוב והיקר" וקאק היה שמור בתור "פופודוש" (שם חיבה מפואד). הנאשם נשאל מדוע אמר שאינו מכיר את פואד קאק כשנעצר ונשאל על כך ביום הראשון, וחזר על כך גם ביום ה - 13 למעצרו. הוא השיב שלא שיקר, אמר ששאלו אם עשה משהו עם פלוני והוא השיב שלא עשה. עוד אמר כי החוקר פתחי צעק עליו בחקירה ודיבר קרוב אליו, הרוק שלו פגע בו, הוא קילל את הנאשם. הנאשם הבהיר שהתנהגות זו לא נעשתה מצד פתחי כלפיו בעת

שאמר לו מה המדובבים אמרו לו. עוד אמר כי החוקר חזי צעק עליו וקילל אותו, אך לא ירק עליו. הנאשם אמר כי יידע את עורך דינו מי קילל וירק עליו. בחקירה, הנאשם ביקש פעמיים לצאת לשירותים, אך החוקרים הכו אותו, ולאחר מכן הפסיק לבקש. הנאשם אמר כי בכל החקירות היה אזוק בידיו וברגליו. הוא נשאל כיצד שתה שתייה שהביא לו החוקר וייצמן בחקירה השניה, והשיב כי אינו זוכר שנתנו לו שתיה. הנאשם הכחיש כי קיבל שתיה חמה גם בחמש חקירות אחרות, בהן נכתב שקיבל שתיה חמה. הוא נשאל על כך שב - ת/17 כתוב שנתנו לו לבקשתו להשתמש בדיאודורנט ונתנו לו גם מעדן. הנאשם השיב שהחוקר אמר לו שהריח שלו לא נעים והוא לא יכול לשבת לידו, אך הכחיש כי ניתן לו להשתמש בדיאודורנט או כי ניתן לו לאכול מעדן. אמר כי ויצמן שיקר שאמר שנתן לו מעדן. הנאשם אמר כי החוקרים הביאו לחם יבש ושמו את האוכל על הרצפה כדי שיאכל. הנאשם אישר שבהודעות במשטרה (ת/5-ת/6) מופיעות החתימות שלו, וגם בכתב היד מופיעה חתימה שלו. הנאשם חזר והכחיש כי עשה דבר מהמיוחס לו בכתב האישום וכל שאמר נאמר לו מפי המדובבים להגיד. המדובבים ישבו איתו שבוע וכל יום דיברו איתו על הענין הזה. המדובבים נתנו לו נקודות, הם המציאו סיפור ואמרו לו להגיד אותו. למשל, הם שאלו איפה יש בקבוקים והוא אמר שיש במקום של שטיפת הרכבים ואמרו לו להגיד שאת בקבוקי המולטוב הוא הביא ממקום של שטיפת רכבים. הנאשם אמר כי הוא המציא את הצבע של שקית הבקבוקים. המדובבים אמרו לו נקודות לגבי כל עניין ופרטים, והוא המציא סיפור על זה מהראש שלו. הנאשם עומת עם ממצאים מהטלפון שלו (ת/31), בנוגע להתקשרות של מוחמד אעוור אליו ביום 16/11/18 בשעה 16:00, ואח"כ התקשר ב - 19:55, ונשאל כיצד מה שאמר בחקירה תואם את הממצאים מהטלפון שלו. הנאשם השיב כי הוא ואעוור התקשרו לשאול האחד על השני. הוא נשאל גם על השיחות של קאק אליו באותו יום בשעות 19:52 ו - 20:00, והשיב כי קאק התקשר כי הבין שהנאשם הביא סחורה חדשה ורצה לדעת אם יש מידות. עוד נשאל הנאשם על הודעות סמס בטלפון שלו: אעוור שלח לו הודעה בשעה 16:23 ביום 26/11/18 וכתב 'ענד אלחאג'ה' והנאשם כתב לו בחזרה בשעה 16:22 'אוקיי', ובשעה 18:30 הנאשם שלח לו סמס עם נקודה ואח"כ שלוש נקודות ובשעה 18:32 הנאשם התקשר אליו. הנאשם נשאל האם גם זה נעשה באופן מקרי כמו שסיפר בחקירה. הנאשם השיב כי 'חאג'ה זה כינוי לסבתא שחזרה מבית חולים והם רצו לבקר אותה. עוד נשאל הנאשם מדוע לא אמר בהארכות המעצר בבית המשפט דבר על איומים ואף לא סיפר זאת לעורך דינו. הנאשם השיב כי ידע שהוא חוזר למדובבים והם איימו עליו בפגיעה באביו ובחיים שלו. הנאשם נשאל על יכולתו לזרוק את בלון הגז ולחזור לחנות והשיב שלא יכל לעזוב את החנות והכסף שהיה בה. הוא עומת עם גרסתו ב - ת/2, לפיה, פתח את החנות בערך בשעה חמש, בעוד שהאירוע היה לפני כן ועל כן יכול היה להספיק לזרוק את הבלון ולהגיע לחנות. הנאשם שב ואמר כי לא זרק את הבלון ומדובר בסיפור של המדובבים. הנאשם עומת עם דבריו בחקירה, לאחר שהוצג לו סרטון של השלכת בתק"ב על הרכב (צולם מהרכב), באומרו כי אחרי שפגע ברכב המתנחלים, הרכב בער ונסע אחורה, ונשאל האם את כל זה אמרו לו המדובבים. הנאשם השיב שהם ידעו. הנאשם שב ואמר כי המדובבים נתנו לו נקודות והוא המציא את הסיפור לגבי הנקודות האלה. כמו כן, בחקירה אמרו לו שהרכב נסע אחורה.

28. עלי חאמד אבו אלחמאם, דודו של הנאשם, תושב הכפר סילוואן, בן 48, העיד על אירוע מסוף חודש ינואר - תחילת חודש פברואר 2017. עלי אמר כי הוא זוכר את יום האירוע, שכן הוא עבד עם הנאשם במרחק של 200 מ' מהבית שלו ולמחרת הנאשם נעצר בגלל אירוע של בלון גז, שהתרחש יום קודם לכן. לעלי נודע על כך מפי הנאשם לאחר ששוחרר ואמר לו שהוא נעצר על בלון גז וידיי אבנים, שאז אמר לו עלי כי בשעה הזו הנאשם היה אצלו. "כאשר לקחו אותו לחקירה וחזר וסיפר לי על מה נעצר על בלון גז ואבנים אמר לו בשעה הזו היית אצלי". עלי אמר כי לא פנו אליו מהמשטרה. עוד העיד עלי לגבי העבודה שביצע עם הנאשם ביום האירוע - הוא נוהג להכין בתקופה זו של השנה קש המיועד לסוסים שלו, והוא נעזר בילדים לשם כך. באותו יום, בשעות הצהריים, הוא ואחיו עאמר עבדו יחד משעה אחת עד ארבע וחצי. הוא זוכר שעאמר נוהג להתפלל והלך לתפילה כשנשמעה הקריאה לתפילה, וכשחזר, אמר לו עלי

שהם עייפים ונראה מי מהילדים בבית יכול לעזור. עלי הלך עם עאמר לנוח בסביבות ארבע, והם קראו לנאשם מחנות הנעליים שיבוא לעזור להם. הדבר היה בשעה 16:00-16:30 לערך, והם עבדו עם הנאשם עוד כשעה לאחר מכן. עלי ועאמר נסעו לכיוון שער שכם, שם חנה טרקטור של העד, והנאשם הלך ברגל לביתו כדי להחליף בגדים. במרחק של כ- 800 מ' מהבית, עלי ועאמר הבחינו בהתקהלות ומשטרה ונאמר להם שנזרק על המשטרה בלון גז ואבנים, והם המשיכו בנסיעה. בחקירתו הנגדית אמר עלי כי אינו זוכר באיזה יום התרחש האירוע. עוד אמר כי להכין אוכל לסוסים לוקח מס' שעות ביום אחד. הוא לקח את הנאשם בשעה ארבע לערך ושלל כי הדבר היה בשעה רבע לחמש, אחיו עאמר התפלל ולאחר מכן הם הביאו את הנאשם. עאמר התפלל בשעה ארבע - ארבע ורבע, ואז הם קראו לנאשם, שהיה קרוב אליהם. עלי אמר שכך הוא יודע באיזו שעה זה היה, למרות שהוא אינו זוכר את התאריך. עוד אמר כי הפרטים של היום הזה זכורים לו כי עצרו את הנאשם, וכשהוא חזר, הוא סיפר לו. עלי אמר כי לא שוחח עם עורך דינו של הנאשם לאחר שהלה נעצר. עלי עומת עם דברי הנאשם במשטרה, לפיהם עלי בא אליו לחנות עם עאמר רק בשעה 17:00. עלי השיב, כן ב- 16:30, אך לא ב- 17:00, ואינו יודע מדוע הנאשם אמר כך. עוד אמר עלי כי אינו יודע היכן זרקו את בלון הגז, וכשקרא לנאשם מהחנות, עדין לא התרחש אירוע זה.

29. עאמר אבו אלחאמם, דודו של הנאשם, העיד לגבי האירוע מיום 1/2/17 בעקבותיו נעצר הנאשם. עאמר אמר כי הוא עבד באותו יום עם אחיו עלי, הם הכינו אוכל לסוסים. הוא הלך להתפלל צהריים, אכל וחזר לעבודה, עבד, ואח"כ הצטרף עלי, והם עבדו יחד בערך 3 שעות, לאחר מכן עאמר הלך להתפלל אחה"צ, אח"כ חזר ועבד עם עלי, ואח"כ נשארה עוד עבודה והם אמרו שהם צריכים עזרה, עאמר ועלי הלכו לקרוא לנאשם. הדבר היה בשעה 16:00-16:15 בערך. הם עבדו עם הנאשם כשעה וקצת, ולאחר מכן עאמר הסיע את עלי להביא את הטרקטור שלו משער שכם, ואת מוחמד הורידו ליד הבית. הם ראו אנשים, שאלו מה קרה, ואמרו להם שזרקו בלון גז וגם אבנים, והם המשיכו בנסיעה. כעבור יום-יומיים עצרו את הנאשם, וכשחזר אמר שלקחו אותו בגלל בלון הגז וזריקת אבנים בזמן שעבד איתם והם חשבו שהתיק נסגר. עאמר אמר כי ההמולה היתה במרחק של 1,000 - 900 מ' מביתם. בחקירתו הנגדית אמר עאמר כי עבד בעבודה שלו, התפלל צהריים, אכל והלך לעבוד עם אחיו עלי, והסביר שלפני כן לא עבד איתו. עוד אמר כי בתפילת אחה"צ הוא התפלל במקום קרוב למקום העבודה. אח"כ הוא ועלי עבדו מעט זמן וקראו לנאשם. עאמר לא ידע כמה זמן בדיוק עבר מאז סיום התפילה והחזרה לעבודה עד שקראו לנאשם, אך הדבר היה אחרי שעה ארבע. עאמר עומת עם דבריו של הנאשם, לפיהם הוא ועלי הגיעו לחנות רק בשעה חמש. עמאר שלל אפשרות זו ואמר כי הוא חזר לפני שהחשיך באותו יום, והחושך התחיל בחמש-חמש וחצי.

30. עו"ד מוחמד מחמוד, העיד כי הנאשם הגיע כעצור ולא מנוע מפגש. לאחר מכן, מעצרו הוארך בשבעה ימים ואז הייתה מניעת מפגש. בשלב זה נעצרו אביו ואחיו של הנאשם. לאחר מכן, הנאשם חזר מתרגיל חקירה, מצבו הנפשי היה שונה כשחזר ממניעת המפגש, העד ראה זאת על פניו. הנאשם אמר שריססו על פניו גז פלפל ואיימו עליו בחקירה ואצל המכונה פתחי. הנאשם גם היה מגולח בראשו. כשהנאשם חזר מהמדובבים, הוא שאל פעמים רבות אם החקירה הסתיימה ואם יעבור לכלא רגיל. העד אמר כי את מה שקרה אצל המכונה פתחי, הנאשם גם אמר לפני השופט בהארכת מעצר. בחקירתו הנגדית אמר העד כי עו"ד חלדון נאג'ם עובד עימו באותו משרד. הוא היה מודע לדברי הנאשם היה כל הזמן כבול. זה כך בחקירת שב"כ. את עניין הפלפל והאיומים שלקחו את אבא שלו העד אמר כי הוא זוכר היטב וכך מופיע בפרוטוקולים. העד עומת עם הטענה כי הדבר לא נאמר בפרוטוקולים, וגם לא נאמר לאחר השלב שהנאשם טען שעשו לו את זה, ולמעשה, אין שום דבר בפרוטוקולים שמעיד על כך. העד השיב כי הנושא של גז הפלפל והאיומים צריך להיות בפרוטוקול כי הוא אמר זאת לפרוטוקול, ואינו יודע כעת מה לומר על כך שהדבר לא מופיע

בפרוטוקול. אם היו סימנים על גופו של הנאשם, העד היה מבקש לתעד. העד הבהיר כי אינו אומר שהמכונה פתחי ריסס את הנאשם בגז מדמיע, אלא אמר שבתקופה שהיה אצלו, הנאשם רוסס בגז. עוד העיד כי הוא ייצג את קאק ועוואר. הוא הסביר להם את הזכויות שלהם לפני ההסדר, הם הבינו, וחתמו. הם הבינו טוב מאוד וגם המתורגמנים הסבירו להם. העד עומת עם דברי מוחמד אעוואר, שטען שהודה במה שלא עשה, והודה בגלל שעה"ד אמר לו לעשות זאת ואם לא, ייכנס יותר שנים לכלא. העד השיב שעם כל הכבוד לאעוואר, הוא הכיר את הראיות ותשובתם של נאשמים אלה ניתנה לפי מה שהוא ראה לנכון ועאוור "יכול להגיד מה שהוא רוצה".

סיכומי הצדדים

סיכומי המאשימה

31. המאשימה מבקשת לקבוע כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום ולהרשיעו בדין. ראיות התביעה להוכחת האישומים מבוססות בעיקרן על הודעתו המפורטת של הנאשם בפני חוקרי המשטרה איהאב חלבי ורנאן חלבי (ת/5 ו - ת/6). ההודעה הזו נתמכת בראיות שעובדות בהרבה 'דבר מה נוסף'. על אירוע הראשון, אירוע הג'יפ, העיד השוטר סרגיי דניסוב. על האירוע באישום השני, אירוע רכב ההסעות, הוגשה בהסכמה הודעתו של נ' א', שהיה ברכב שהותקף, וסרטון ממצלמת הרכב מתוך הרכב (ת/27 ו - ת/34). כמו כן, הורד סרטון מאתר סילואניט, בו רואים את הבזקי הבקת"בים ואת הימלטות רכב ההסעות. עודי בוסאני העיד על הורדה של סרטון זה. מדובר בת/42 ו - ת/25, ויש דו"ח צפייה של השוטר רנאן חלבי, שמתאר מה רואים ומה כתוב על השלטים. השוטר חטיב העיד שראה שרידי בקבוקי תבערה וסימנים שחורים על גבי רכב ההסעות (עמ'173, 175 ו - 173 לפרו'). לגבי האישום השלישי, אירוע בלון הגז, העיד השוטר סובאח סעיד, שהיה עד לו. בנוסף, במכשיר הטלפון הנייד של הנאשם נתפסו מסרונים ורישומי שיחות במועדים נשוא אישומים 1-2 עם שני הנאשמים הנוספים בפרשה. שותפים שהורשעו על פי הודאתם באותה מסכת עובדתית שנוגעת לאישומים 1-2. על חילוף הנתונים הללו מתוך הטלפון הנייד של הנאשם העיד חוקר המחשב המכונה מירון והוגש תקליטור שכולל את העתקת הטלפון (ת/31) ודו"ח שערך בגין כך (ת/33). כמו כן, כבר בחקירתו במשטרה, אישר הנאשם את הנתונים שהוצגו לו, שנלקחו מהטלפון הנייד שלו, הוא לא חלק על כך ונראה שבמובן זה וגם במובן הטכני הוכחה אמיתות הנתונים.

32. ההגנה טוענת למעשה שההודאה אינה קבילה מאחר שהופעלו אמצעים פסולים בחקירה ע"י מדובבים וחוקרים. המאשימה אינה מאשרת או מכחישה כי מדובר במדובבים, והם כונו כך ע"י ההגנה, ולשם הנוחות, המאשימה תכנה אותם כך, אך אינה מאשרת כי אכן מדובר במדובבים. המאשימה טוענת שההגנה תבקש לקבוע קביעה מדורגת, לפיה הופעלו אמצעים פסולים ששברו את רצונו של הנאשם וזה הוביל אותו להודות במה ששתלו בראשו, להודות בדבר שלא עשה. המאשימה טוענת כי לא ניתן לקבל את הטענה שהשתלה גרסה בראשו של הנאשם מבלי לקבוע שהופעלו אמצעים פסולים בחקירתו, וזו עיקר טענת התביעה.

33. לעמדת המאשימה, מדובר בקביעות קלאסיות של מהימנות כנגד גרסת הנאשם. העידו שישה חוקרי שב"כ ושני

חוקרי משטרה בנוגע עם ההודאה שניתנה בפניהם. בנוסף, העיד אדם ששהה עם הנאשם בתא תקופה מסוימת בעודו עצור, ובעצם, קבלת טענת ההגנה, משמעה קביעה כי כל העדים הללו אינם דוברי אמת ויש להעדיף את גרסתו של הנאשם על פני גרסתם. המאשימה טוענת שאין מקום לעשות זאת, שכן מדובר באנשי חוק שעובדים בסמכות וברשות. הנאשם מסר גרסה מלאה סתירות ומנגד מסר במשטרה גרסה סדורה, רצופת פרטים מוכמנים, הנתמכת שוב ושוב בראיות חיצוניות וניכרים בה סימני אמת מובהקים, באופן שמסיר כל חשש שהיא בדויה ושתולה.

34. באשר לתעודת החיסיון על חקירת השב"כ, נטען כי החוסר בחומר החקירה כתוצאה מחסיית אותן ראיות, אין משמעו פסילה של ההודעה בשל העדר משקל, אלא יש להגיש עתירה לגילוי ראיה כדי לקבוע אם מדובר בשימוש באמצעי חקירה פסולים. בסופו של דבר בית המשפט צריך לבחון האם ההודאה עומדת במבחן פנימי ובמבחן חיצוני. המבחן הפנימי הוא סימני האמת, מידת פירוט, סבירות פנימית, שמתקיים בענייננו ללא ספק. המבחן החיצוני עוסק בדבר מה נוסף, הראיות, שפורטו לעיל. כמו כן, יש לבחון האם מדובר בנאשם מוחלש, בעל לקות כלשהי שנוצלה וכו'. במקרה דנן, לא מדובר במצב כזה. כמו כן, יש לקבוע לפי סעיף 12 לפקודת הראיות שההודאה ניתנה בחופשיות ומרצון. בענין זה יש לקבוע האם הופעלו אמצעים פסולים. המאשימה סבורה שהתשובה לכך היא שלילית. לא הוכחה אלימות, איומים וכו'. לאחר מכן, יש לקבוע האם מבחינה סובייקטיבית האמצעים האלה גרמו לשבירת רצונו של הנחקר, והאם יש קשר סיבתי בין ההודאה שלו לבין האמצעי הפסול.

35. אבו עיסא, הוגדר כאחראי בכיר, הובא לעדות בפני בית המשפט. בית המשפט העלה את השאלה האם מדובר באותו אדם שהיה עם הנאשם, בעוד שההגנה לא העלתה שאלה זו. המאשימה טוענת כי הגיוני שהנאשם יכחיש שמדובר באותו אדם שהיה איתו בתא, וכי היא ממילא לא יכולה לסכן את אבו עיסא ולחשוף את פניו פעם נוספת בפני הנאשם. להזכיר לנאשם כיום איך האדם הזה נראה - משמעו סיכון חיים. יתרה מזו, העד העיד כאן בעברית בכוונה ולא בשפה הערבית, בה דיבר עם הנאשם, כי לא רצה שיהיה פרט כלשהו שיכול לזהות אותו לאחר מכן. הנאשם לא שמע את קולו כמו שהוא שמע אותו באולם בית המשפט, במרחק, בשפה אחרת, דרך מיקרופון. במצב זה ולאחר הזמן שעבר, הסיכוי שידע לזהות את קולו הוא קטן. עוד טוענת המאשימה, כי בתקופה של חקירת השב"כ, אין מחלוקת שהוא היה בחסות רשויות האכיפה ולא משוחרר, וטען כי דיבר עם אבו עיסא, אותו הלכה המאשימה ואיתרה כמי שעבד עם הנאשם בפרק זמן של שבוע, בסיטואציה מבוקרת ונשלטת, כך שהסיכוי לטעות אינו קיים. המאשימה טענה גם להתקיימות חזקת התקינות המינהלית וליתן אמון גם בנציגי המדינה. בהשלמה לסיכומים, הוסיפה המאשימה לענין זיהוי העד ע"י הנאשם, כי העד אישר בעדותו כי את שמו של הנאשם, אישר ששהה עימו במועדים הנטענים וכי הזדהה בפניו בכינוי "אבו עיסא".

36. **הטענות כלפי חוקרי השב"כ:** הועלו כלפיהם טענות של איומים, מכות, משיכה בחולצה, קללות, יריקות ולעג. לאחר שנשמעו עדי התביעה, עולה כי מגרסת הנאשם לגבי אותה יריקה, הצטמצמה הטענה לדיבור קרוב לנאשם מצד פתחי בלבד, בעוד שפתחי כלל לא נשאל על כך. מה גם, שהנאשם טען זאת לא לגבי החקירה בה הודה בפני פתחי, אלא בחקירה שבה פתחי נכח פעם אחת (ת/9). הנאשם נשאל בחקירה נגדית מי מהחוקרים עשה לו את כל הדברים הנוראיים שהוא מתאר, הוא אמר שאינו זוכר מי עשה לו מה, וזה אומר דרשני. חזי, וייצמן, שגיא, אשר, מושיק ופתחי - כולם שללו את טענות הנאשם. בתשובה לאישום נאמר במפורש שהחוקרים העיקריים היו: חזי, וייצמן, אשר, מושיק ובעיקר - פתחי. כלומר, כובד משקל טענות ההגנה מופנה כלפי פתחי, אך בחקירתו לא הוטחה בפניו אפילו טענה אחת ע"י ההגנה. ב-ת/9, החקירה בה נכח פתחי, הזכ"ד מתעד כי הנאשם התנהג בצורה גסה לא פחות מחוקריו. עוד נטען כי החוקרים העידו שהם כולם מתעדים אירועים חריגים, כדוגמת קללה שהם קיללו את הנאשם, ירקו עליו או

הכו אותו, אך ממילא לא היו אירועים כאלה. הם שללו את עצמם התרחשות של התנהגות כזו. המאשימה הבהירה כי הכוונה היא שאם נחקר מתלונן ואומר, למשל, שהוא אינו רוצה לדבר כי חוקר ירק עליו או הכה אותו - אז החוקרים יתעדו זאת. המאשימה מבקשת לתת אמון בגרסת החוקרים.

37. **לגבי התנהלות הנאשם:** ההכחשה ב - 15 החקירות הראשונות, בהן הוא מדבר בחוצפה ומתנהג בזחיות, אומר לחוקריו שהם יכולים להכות אותו, וכתוב שהם לא מכים אותו ואומרים לו להירגע (ת/7 ו - ת/8). ההגנה טענה שהנאשם היה אזוק בידיו ורגליו בכל העת - הדבר נסתר בעדויות החוקרים, בזכ"דים נרשם כי הוא שתה ואכל במהלך החקירה, וקבלת גרסת הנאשם כיום משמעה קביעה שאותם רישומים הם שקריים וכי החוקרים לא אמרו אמת. החוקרים הסבירו שהאיזוק זה ענין גמיש בהתאם למידת הביטחון שהחוקר חש במלך חקירת הנחקר. אין מדובר באמצעי חקירה או אמצעי ענישה, והדבר נקבע בפסיקה, אלא מדובר באמצעי ריסון.

38. **הטענה לגבי אביו של הנאשם, שהחוקרים איימו על הנאשם בכך:** לא הובאו כל ראיות לתמיכה בטענה זו והחוקרים כלל לא נשאלו על זה, ולפיכך, טענה זו כלל לא הוכחה. הנאשם טען שהוא נשלח לפסיכיאטר לאחר שהוא היה בחדר של המדובב - גם לכך לא הובאה כל ראיה והדבר נטען לראשונה בחקירה נגדית. חוקרי המשטרה וחוקרי השב"כ לא נשאלו על כך כלל ע"י ההגנה.

39. העובדה שהנאשם מסר פרטים אישיים ומשפחתיים וניהל שיחות חולין עד סוף החקירות שלו, החקירה האחרונה ע"י רנאן, אינה מתיישבת עם הטענות להפעלת אמצעים פסולים ושבירת רוח הנחקר.

40. באשר לאבו עיסא, שהוגדר ע"י הנאשם בתשובה לאישום כמי שהיה מחלק הוראות לאחרים, וסנגורו חזר על טענה זו בחקירה הראשית של הנאשם - הגורם, לעמדת ההגנה, אחראי על כל האנשים שמטילים טרור על הנאשם במשך שבוע - עד זה לא נחקר ע"י ההגנה בענין קיומו של גז פלפל בתא, מכות שהכה אותו, גרסה ששתל לו. להיפך, הוא נשאל האם הנאשם סיפר לו את מה שהוא עשה. העד השיב תשובת אמת שאין לו שום אינטרס לתת במצב זה. הוא לא הובא לעדות כגורם שגבה הודעה מהנאשם. הוא השיב לסנגור כי הנאשם סיפר לו מרצונו את מה שעשה. באשר לטענה בדבר גילוח הראש, נטען כי ניתן הסבר שיש מכונת תספורת במקום והוכחש הטענה כי הוא גולח בכוח. המאשימה טוענת כי הבאת אבו עיסא לעדות נעשתה כצעד חריג להתמודדות עם טענות הזוטא, ויש לקבוע ממצאים גם במצב של חסר ראיתי הקים בתיק, שכן ניתנו לבית המשפט כלים להתמודד עם טענות הזוטא והמאשימה פעלה כדי שלא יישאר ספק שניתן היה להביא עד שלא הובא.

41. המאשימה מבקשת להסתמך על חקירות המשטרה ומדגישה כי בסופו של דבר הנאשם מודה בפני חוקרי המשטרה. פעם אחת לפני איהאב חלבי (ת/5 מיום 18.12.18) ולאחר מכן בפני רנאן חלבי (21.12.18 ת/6), שם הוא השלים פרטים ואין מדובר בחקירה בה נפרסה הגרסה פעם נוספת. איהאב העיד כי הוא תגבר את צוות החקירה באותו זמן, ולא נטענה באותו זמן כלפיו או כלפי רנאן כל טענת פסול. גם הנאשם לא התלונן בפניהם על משהו שקרה לו, והם העידו כי אם היה מתלונן, הם היו מתעדים זאת. איהאב חקר את הנאשם שלוש פעמים. בפעמיים הראשונות, הנאשם הכחיש והדברים נרשמו, למרות שאיהאב הטיח בו במסגרת תרגיל חקירה ואמר לו שהוא הודה בשב"כ. הנאשם מכחיש והדברים נרשמים בצורה מדויקת בערבית ומתורגמים לעברית. לגבי הטענות שהזכ"ד של השב"כ הועתק לתיק החקירה

של איהאב חלבי, אין מדובר בטענה שנטענה מראש ע"י הנאשם, אלא ע"י סנגורו. המאשימה סבורה כי העובדה שחוקר חוקר לפי גרסה שכבר ניתנה לו היא אינה פסולה. כמו כן, יש גם הבדלים קלים בין הגרסאות, למשל, העובדה שיש מספר בלונים גז נאמרה לפתחי ולא לאיהאב, והמרחק מהבית למקום בו זרק את בלון הגז נאמר רק בפני איהאב. לפיכך, יש לדחות את טענת ההגנה בענין זה. גם ברנאן הוטח כי הוא העתיק זכ"דים, אך זו טענה לא רלבנטית כי ההודעה שגבה אינה קשור לזכ"ד ואינה מבוססת על זכ"ד, ונטענה אך כדי להשחיר את פני החוקר באופן בלתי רלבנטי. כמו כן, רנאן העיד באופן כנה על גביית ההודעה ותיעוד הדברים ששמע כפי שנאמרו בצורה סדורה ומפורטת.

42. הודאתו של הנאשם נמסרה למעשה שלוש פעמים: פעם אחת בפני פתחי (זכ"ד ת/22), פעם שניה במסמך שכתב הנאשם בכתב ידו לאחר החקירה של פתחי (מצורפת לזכ"ד ת/22) ופעם שלישית יום לאחר מכן בפני החוקר איהאב (ת/5). הנאשם חזר על גרסה סדורה, רצופת פרטים, התואמים את המציאות ובאופן המסיר את החשש שמא מדובר בגרסה שתולה. מדובר בפרטים שאין כל היגיון וסיבה שישתלו אותם, אין לכולם ערך מפליל בהכרח, ורק מי שנכח באירועים יכול היה לדעת אותם. בראש ובראשונה, אין היגיון בכך שישתלו לנאשם גרסה, לפיה ביצע דווקא את האישום השלישי לבד ואילו יכפו עליו להפליל את קאק ואעוור רק לגבי שני האישומים הראשונים. אין כל סיבה הגיונית להבחנה זו. השינויים בין הגרסאות של הנאשם הינם קלים ובבחינת תוספות ולא סתירות, ויש בהם דווקא להוסיף למהימנות הגרסה. ניכר כי הנאשם ניסה להיטיב מצבו בעת שכתב את הגרסה בכתב ידו, דבר המעיד על כך שרצונו החופשי לא נפגע לרגע. רק במהלך החקירה הנגדית הנאשם סיפר לראשונה שהוא והציפורים (הכוונה למדובבים) סיכמו על הגרסה, אך מסר הסברים מעוררים תמיהה, שאינם מתיישבים עם השכל הישר.

43. **מועד ביצוע עבירת בלון הגז:** הנאשם טען בפני פתחי כי האירוע היה לפני שנתיים, בכתב ידו כתב שלוש שנים ולאחר מכן נשאל על כך ע"י רנאן. הנאשם, בתשובה, מפנה לעבר שלו ואומר זכרתי בערך. מדובר באירוע שהתרחש יום-יומיים לפני שהנאשם נעצר, לא אירוע ששתלו לו ואמרו לו על כך, ולכן המשקל של הטעות הזו במועד אינו מעיד על כך שהנאשם אמר דברים ששתלו לו כדי שיאמר (מפנה ל - ת/6 ש' 52-56).

44. עוד טוענת המאשימה כי אם יקבע כי אכן היה משהו פסול לפני החקירה המשטרתית, יש לקבל את טענתה החלופית של המאשימה, לפיה יש לעשות פלגין דיבורא. לא כל הודאה עוקבת שנמסרה לאחר הודאה שנגבתה באמצעים אלימים הנה פסולה, ואין לקבוע כי חייב להתקיים אירוע חיצוני, כגון מפגש עם עורך דין, כדי שההודאות העוקבות תהינה קשורות בהודאה הראשונה.

45. מעיון בזכ"דים שקדמו לחקירה של פתחי (ת/22) והחקירה של איהאב (ת/3 ו - ת/4), חקירות הקודמות ליום 17.12.17, לפני שהנאשם הודה, עולה שהאירוע של בלון הגז לא עלה כלל בחקירה. הנאשם לא נשאל או נחקר על זה, אלא על מועדים קודמים ועד לחודש אפריל-מאי 2017. הוא נשאל רק על בקת"בים והפרות סדר בחודשים אפריל-מאי ונובמבר, אך בשום צורה לא על בלון גז בחודש פברואר או על מעורבים שהיו איתו בחודש פברואר. הנאשם דיבר על האירוע הזה מיוזמתו, ורק בעקבות ההודעה של הנאשם בפני פתחי ואיהאב ביום 17.12.17, רנאן חלבי כותב מזכר על כך שהוא מוציא את התיק הישן וחוקר את הנאשם על פרטים מתוך אותו אירוע. המאשימה מפנה ל - ת/29. כלומר, זה עולה לראשונה בהודעה משטרתית ולא בחקירות השב"כ והוא סיפר על כך מיוזמתו ואמר שביצע אותו לבד ללא שותפים. זה מלמד שאם המטרה של השב"כ היתה להפליל את כל השלושה, אז מדוע לא להכניס אותם לעוד אירוע של

בלון גז?

46. **טענת האליבי לגבי האישום השלישי:** הנאשם נעצר יומיים לאחר אירוע בלון הגז ונחקר. לא נאמרה לו שעת האירוע או היכן בוצע, אלא רק מבקשים שיתאר מה הוא עשה באותו יום. הוא מסר שתי גרסאות סותרות - ת/1 ו - ת/2. המאשימה הגישה טבלה ובה הסתירות הנטענות. הנאשם נתן שלוש טענות שונות לכל דבר -מתי הגיע, מתי הלך, מתי פגש את הדודים, למרות שזה אירוע טרי. הוא לא נשאל איפה היה בשעת האירוע עצמו והאם יש לו קשר לבלוני גז. הנאשם טען כי שמע בתקשורת פרטים מוכמנים על האירוע, אך לא הובאה כל ראיה בגין כך. הסרט מסילואן.נט, שהובא ע"י המאשימה, אינו קשור. הנאשם לא העלה טענת אליבי בהזדמנות הראשונה בחקירה במשטרה, וגם לא בתשובה לאישום שנתן ביום 20.3.18, בה אמר סנגורו כי בכוונתו לנהל משפט זוטא. הוא נשאל במפורש אם יש טענת אליבי, אך הוא אמר במפורש שהנאשם אינו זוכר היכן היה בזמן האירועים. טענת האליבי התגבשה רק בשלב מאוחר באופן שמפחית משמעותית ממשקלה. כמו כן, הטענה למחדל חקירתי בנוגע עם חקירת האליבי שלו, הדודים שלו, בחקירה במשטרה, אינה רלבנטית, משום שהוא לא אמר בחקירה שהוא היה עם הדודים שלו ולא טען לאליבי כלל. הדודים של הנאשם העידו שהנאשם היה איתם במשך כשעה אחר הצהריים ביום אירוע בלון הגז. מדובר בעדים שהם קרובי משפחה לא אובייקטיביים, שדיברו עם הנאשם מיד לאחר ששוחרר, אך גם אם נקבל את עדותם, אין בה כדי לספק לנאשם אליבי, שכן הוא יכול היה לבצע את העבירה לפני או אחרי השהות עם הדודים. הדודים לא נתנו מסגרת זמן ברורה ששוללת אפשרות מהנאשם לבצע את העבירה. שעת ביצוע העבירה היתה בסמוך לשעה 17:00, ולא היתה כל מחלוקת על כך. כמו כן, ישנן סתירות בין דברי הדודים לנאשם. הדוד עלי העיד שהוא חזר הביתה לפני החושך בשעה 17:00-17:30 ואילו הנאשם אמר בתשובה לאישום שהיה עם דודיו עד לשעה 18:00.

47. לגבי טענת הסנגור, לפיה הנאשם לא יכול היה לתת אליבי לאירועים המאוחרים יותר כיוון שלא נחקר על תאריכים ספציפיים, המאשימה טוענת כי בחקירות השב"כ עולה כי הנאשם נשאל בבירור היכן היה בתאריכים ספציפיים (ת/9 - נשאל על חודש מאי 2017, ת/14 - נשאל על 16.11.17) והנאשם אומר "תעשו מזה חמוצים". כך גם במשטרה (ת/3 - איהאב שואל על חודש נובמבר 2017; ת/17 - נשאל על יום חמישי לפני 3 שבועות) (מפנה גם ל - ת/14 ו - ת/19).

48. **עדויות השותפים:** הנאשם נשאל בחקירה הנגדית מדוע הפליל אותם בהוראת המדובבים רק לגבי שניים מהאירועים, אך הוא לא ידע להסביר זאת. קאק ואעווור הכחישו בכל החקירות שלהם, אך כשהודו, הם מסרו אותם פרטים מוכמנים שמסר הנאשם, למשל אדמת אל חג'ה שמופיעה בהתכתבויות שלהם ומופיעה בשני כתבי האישום. הנאשם והם הודו ששם נפגשו קודם לכן, וגם לנאשם דנן יוחס כי נפגש באותו מקום. עוד נטען כי כשמדובר בכמה שותפים לעבירה ואין ביניהם ניגודי אינטרסים, המאשימה מגיעה להסדרי טיעון המתחשבים בהשלכות אחד על השני. במקרה דנן המשפטים הופרדו מראש והשותפים ידעו שהוא הפליל אותם והוא ידע שהם הודו. בפסיקה נקבע שכאשר עד מודה בעובדות מהותיות ומרכזיות לענין אחריותו ואחריות שותפיו, ניתן לתת להודאה זו משקל משמעותי. עוד נקבע כי גם אם לא מדובר בעדות שותף במובן המקובל, ניתן לעשות שימוש באמרות הללו כאשר אין מדובר בבסיס בלעדי להרשעה. במקרה דנן, ההודאה של הנאשם היא הראיה המרכזית עם חיזוקים רבים ודבר מה נוסף. וניתן ללמוד גם מכך ששני שותפים שהכחישו פרק זמן ממושך, ראו לנכון בסופו של דבר להודות ולרצות עונשם בכלא, דבר האומר דרשני.

49. לגבי הטענה של השתלת הגרסה והפרטים המוכמנים, המאשימה טוענת כי הנאשם מסר פרטים מיוזמתו כדוגמת מספר בלוני הגז וסוג הבלון (ת/6), אותם יכול היה לדעת רק מי שהיה באירוע ואף אחד אחר מלבדו לא ידע עליהם. באשר לגרסת הנאשם בנוגע לאדמת אל חג'ה, שמדובר בסבתא שביקרו בבית החולים, המאשימה טוענת שמדובר בטענה מגוחכת, והיא מפנה לעדות השותפים ב - ת/40.

50. **לגבי המצב הנפשי של הנאשם**, הוא כתב את ההודעה שלו בכתב יד כשהוא מרגיש מספיק בנוח לכתוב שלא היה לו מצית לבקת"ב וכו', זה לא אדם ששברו אותו בחקירה או כזה ששתלו לו בראש מה לומר. המאשימה מפנה גם לאמירות על חרטה של הנאשם בסוף החקירה עם רנאן (ת/6) ופתיחי (ת/6 ו - ת/22). כמו כן, הנאשם מיוזמתו מסר גרסה על זריקת אקדח, והמאשימה סבורה שאין כל הגיון כי המדובבים אמרו לו לומר זאת כי מדובר במשהו מעורפל שלא ניתן להעמידו לדין בגין כך. לפיכך, באומרו כן, זה מלמד על ניקיון הדברים שאמר הנאשם לגבי האירועים נשוא כתב האישום דנן.

51. **באשר לתלונות של הנאשם**, המאשימה טוענת כי בפרוטוקולים של הארכות המעצר (ת/35) הנאשם הרגיש בנוח להתלונן שכואבת לו הבטן, שהכו אותו שב"ס בזמן מעצרו וביום 17.12.18 אומר ששלומו טוב. זה לא אדם שחושש לחייו והוא חוזר בפני השופט על התלונה כנגד השב"ס. באשר לדברי עו"ד מוחמד מחמוד, שהעיד כעד הגנה, טוענת המאשימה כי לא באמת ניתן ללמוד על דברים שהנאשם אמר לו בזמן אמת כי העד לא זכר היטב והפרטים שאמר בעדותו סותרים את גרסת ההגנה, כך שאימוץ גרסתו מחייב לסתור את גרסת הנאשם עצמו. מדובר בשלוש הארכות מעצר והדברים לא נאמרו בשום צורה.

52. **לגבי תיעוד החקירות**, המאשימה הפנתה לסעיף 17 לחוק חקירת חשודים, שתוקן באופן קבוע מהוראת שעה, כך שניתן פטור גורף וקבוע למשטרה מתיעוד חקירות בעבירות ביטחון. חוקרי המשטרה רנאן ואיהאב חקרו בחדרים משטריים במתקני השב"כ ותיעדו את החקירה בכתב בלבד. הם כתבו בערבית, תוך שאיפה לתעד כל מילה של הנאשם. אין חולק שהנאשם חתם על ההודעות. פרט למרחק של אירוע בלון הגז ב - ת/5, ההגנה לא טענה שהתיעוד אינו משקף את שנאמר. באשר לזכ"דים, חוקרי השב"כ לא הופיעו ברשימת עדי התביעה, משום שהמאשימה התכוונה להסתמך על ההודעות המשטריות בלבד, אך אין פירוש הדבר כי הזכ"דים אינם קבילים, אלא השאלה היא של משקל. הזכ"דים הוגשו במסגרת משפט הזוטא כמסמכים שערכו העדים שזומנו להעיד ונועדו לאפשר לבית המשפט להתרשם ממהלך החקירה ומשמשים ככלי להערכת מהימנות העדים. החוקרים הבהירו כי בזכ"דים אין תיעוד של כל מילה, אלא עיקרי הדברים וכולל הערות לגבי אוכל ושתיה והפסקות בחקירה, וכן תיעוד של כל תלונה של הנאשם או אירועים חריגים בחקירה, אף מצד החוקרים בעצמם. תלונות הנאשם אכן תועדו בזכ"דים, והוא אישר את אמיתותם בחקירתו הנגדית, באופן המעיד על מהימנות הרישום (מפנה לזכ"ד ת/7 ו - ת/21).

53. **לגבי הראיות מהטלפון הנייד של הנאשם**, הנאשם אישר שהתמונות שנתפסו עליו הן תמונות מהמכשיר שלו (ת/4), את מאפייני המכשיר ומספרו (ת/6) והשמות בהם שמר את חבריו קאק ואעוור. הוא חתם לצד הפלטים שהוצגו מהטלפון שלו ואישר את חתימתו. תוכן המכשיר הועתק ע"י החוקר "מירון". כשהוצגו לנאשם בחקירתו הנגדית נתוני התקשורת, הוא לא חלק על אמיתותם, ולמעשה, אימץ אותם. הממצאים מהטלפון של הנאשם מוכיחים סתירה משמעותית בין גרסאותיו של הנאשם, הוא ניסה להרחיק עצמו מקאק, המוכר כפעיל טרור עממי והודה באירועים

המיוחסים גם לנאשם. כמו כן, הממצאים מהטלפון של הנאשם תואמים באופן מושלם את גרסאותיו במשטרה, ושומטים את הקרקע תחת טענת השתלת הגרסה. המאשימה הגישה טבלה להצלבת גרסאות הנאשם ונתוני התקשורת ולעדות של פלט השיחות והמסרונים (ת/31 מתוך תקליטור ת/32).

סיכומי ההגנה

54. ההגנה עותרת לזיכוי מלא של הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, מאחר שהמאשימה לא הרימה את הנטל הראייתי המוטל עליה. ביום 31.12.17 הוגש נגד הנאשם כתב האישום וביום 25.6.18 נתן הנאשם תשובה מפורטת וכפר בכל המיוחס לו בכתב האישום וטען שההודאות שלו נגבו באמצעים פסולים ע"י 20 חוקרי שב"כ ו- 9 מדובבים. החקירות היו ממושכות ורצופות באופן בלתי סביר (הסנגור פירט תאריכים ושעות של החקירות בס' 3 לסיכומיו), הנאשם תוחקר 15 פעמים בתקופה 27.11.17-7.12.17 ע"י חוקרי שב"כ, במהלכן עבר הנאשם התעללות, כפי שפורט בתשובתו לכתב האישום ולמרות זאת הוא עמד על הכחשתו ולא הודה במיוחס לו. בתקופה 7.12.17-17.12.17 היה מנוע מפגש והועבר לאגף המדובבים, שם הופעלו נגדו ע"י המדובבים אמצעים פסולים שאילצו אותו למסור גרסה מפלילה כפי שנתבקש על ידם. ההגנה מדגישה כי התיק מבוסס מבחינה ראייתית על הודאתו המפלילה של הנאשם.

55. קבילות ההודאה: לצורך הדיון בטענת הזוטא, בחרה המאשימה לזמן לדיון 6 חוקרי שב"כ מתוך 20 חוקרי שב"כ שהשתתפו בחקירות הנאשם, שני חוקרי משטרה ואדם נוסף המתיימר להיות אבו עיסא, מתוך רשימה שכללה 9 מדובבים, אשר את זהותו לא ניתן היה לאמת בשום דרך. הנאשם אמר בתשובתו לאישום וטענת הזוטא שההתנהלות הפסולה בחקירת השב"כ בוצעה בעיקר ע"י החוקרים ויצמן, מושיק, חזי ובעיקר פתחי, ושאר החוקרים היו שותפים ועדים לשימוש באמצעים פסולים, ולפיכך, ההגנה תמהה מדוע המאשימה בחרה לוותר על העדתם ללא כל נימוק. בנוסף, הנאשם התלונן על אלימות שהופעלה כלפיו ע"י הסוהרים בהתאם לבקשת חוקרי שב"כ בעת יציאתו לשירותים, אך המאשימה בחרה שלא להעיד את הסוהרים שנכחו בחקירות הנאשם בשב"כ או אלה שהיו אחראים על מתקן הכליאה בו נכח הנאשם בעת שהותו אצל המדובבים. היא הסתפקה בהבאת חלק מחוקרי שב"כ, שרוב תשובתם היתה חסויה ונמנעה מלחשוף אם קיים תיעוד חזותי או קולי. לפיכך שאין כל תיעוד המאפשר להוכיח את התנהלותה של היחידה החוקרת.

56. לצורך ניתוח גרסת העדים וטענות הנאשם, יש לחלק את החקירה לשלושה שלבים (חקירת שב"כ, תרגיל המדובבים, חקירת ההמשך בשב"כ ובמשטרה), אך גם לבחון את החקירה כמכלול. באשר לשלב הראשון, חקירת השב"כ טרם תרגיל המדובבים, טוענת ההגנה כי חוקרי שב"כ חזי, שגיא, אשר, מושיק ופתחי נשאלו בבית המשפט על אלימות שהופעלה מצדם כלפי הנאשם והם הכחישו זאת. לעומת זאת, ויצמן העיד כי הוא זכר שהנאשם אמר לו שהרביצו לו וכי הוא דיווח על תלונת הנאשם למשרד המשפטים ותיעד זאת. תמוה כי יתר החוקרים, שהשתתפו בכל החקירות שערך ויצמן, הכחישו טענות על אלימות מצד הנאשם. בדיון מיום 10.12.17 בהארכת מעצרו של הנאשם, כלל בית המשפט הערה בסוף החלטתו בה קרא לתשומת לב האחראי על החקירה לטענת הנאשם אודות מכות שקיבל, אך דבר לא נעשה בענין זה מצד הרשות החוקרת. באשר לאיזוק, הנאשם טען כי במהלך כל החקירות הוא היה אזוק חזק בידי מאחור וברגליו. ההגנה טוענת שגרסת החוקרים לענין אורך שרשרת האיזוק והצורה שבה נאזק

הנאשם תואמה מראש בין החוקרים במטרה לסתור את טענת הנאשם בענין זה. כמו כן, אין לצפות כי בחלוף חודשים ארוכים יזכרו החוקרים מי מהנחקרים היה אזוק, לכמה זמן ובאיזה אופן.

57. **באשר לשלב השני - תרגיל המדובבים:** הנאשם פירט בטענות הזוטא את שמות כל המדובבים שאיימו עליו ותקפו אותו ומסר באופן מפורט מה נעשה ע"י כל אחד מהם. המאשימה הכחישה לאורך כל הדרך את עצם קיומם של המדובבים, אך לאחר שמיעת כל עדי התביעה החליטה להעיד אדם המתיימר להיות אבו עיסא. מדובר בהתנהלות של המאשימה שאך מחזקת את טענת הנאשם ומהימנותו. המאשימה התעקשה על העדת אבו עיסא מאחורי פרגוד, הגם שהסכימה כי הוא שהה עם הנאשם במשך כשבוע במסגרת מעצרו ואין עוד טעם בהסתרת פניו בשלב עדותו. עד זה סירב לענות על כל השאלות בטענה לקיומו של חיסיון, ומשכך, אין לתת לעדותו משקל כלשהו. לא ניתן היה לזהותו והנאשם אמר באופן ספונטני שזה לא קולו של אבו עיסא. בענין זה לא הוכח מעל לספק סביר כנדרש במשפט פלילי כי אכן מדובר באבו עיסא.

58. **באשר לשלב השלישי - חקירת ההמשך ע"י השב"כ והמשטרה:** הנאשם אמר בפירוט בטענת הזוטא ובעדותו בבית המשפט כי לאחר שספג מכות ואיומים מטעם המדובבים הוא נתבקש להודות בשלושת האירועים שנמסרו לו ע"י המדובבים וכי נאמר לו כי אם ישנה את הודעתו או שיספר על המדובבים, הוא יוחזר אליהם. כתוצאה מכך, נאלץ הנאשם למסור הודאה מפלילה בהתאם למה שנמסר לו. גרסתו של פתחי מאשרת זאת, שכן הוא כתב בזכ"ד מיום 17.12.17 כי הנאשם החל לבכות מיד כשנכנס לחדר וכי הוא ידע שהוא הולך לגבות מהנאשם הודאה. הנאשם לא נשאל על נסיבות מתן ההודאה הפתאומית. כמו כן, לא מובן מדוע גרסתו בכתב יד שונה לחלוטין מהאמור בזכ"ד של פתחי (ת/22). ההגנה מודעת לכך שהחוק אינו מחייב את המדינה לתעד חקירת חשודים בעבירות ביטחון אך החוק אינו מונע מהם לתעד ובמיוחד כשמדובר במקרה של הודאה שבאה אחרי הכחשה ממושכת, אלא אם עמד מאחורי ההודאה פסול כלשהו שהחוקרים מנסים להסתירו. הנאשם אמר בעדותו בבית המשפט וגם בפירוט טענת הזוטא כי המדובבים איימו עליו שאם יספר על נסיבות מתן ההודאה ועל האמצעים הפסולים שהופעלו כלפיו, הוא יוחזר אליהם והם יפגעו בו ובאביו, וזה הסיבה בגינה הנאשם מסר את ההודעה המפלילה ולא סיפר לאף אחד על האמצעים שהופעלו כלפיו עד לסיום החקירה והגשת כתב האישום. הנאשם טוען שכל האמצעים הפסולים שהופעלו כלפיו בחקירה ע"י חוקרי השב"כ והתמשכות החקירה ורציפותה במשך שעות ארוכות, לרבות האיומים שקיבל מהמדובבים, המכות ואמצעי הלחץ הפיזיים והנפשיים - עונים על הגדרתה של תחבולה נפסדת ששללה ממנו את יכולת הבחירה אם למסור הודעה מפלילה אם לאו.

59. **ההגנה טוענת כי לא ניתן להפריד בין שלושת שלבי החקירה הנ"ל.** חקירת השב"כ היוותה את הבסיס הראשוני לשבירת הנאשם, לכך התווסף תרגיל המדובבים, בו אילצו את הנאשם למסור את הודעתו המפלילה, ובשל הקשיים שחווה הנאשם בשני השלבים הראשונים, הוא הודה ונאלץ למסור את ההודאה המפלילה בפני חוקר השב"כ פתחי (ת/22) ובפני חוקרי המשטרה (ת/5-ת/6).

60. **ההגנה טוענת כי במידה שתדחה טענתו של הנאשם לענין אי קבילות ההודעות המפלילות שנמסרו על ידו, אין לתת להן כל משקל, מאחר שהן אינן ועומדות במבחנים שנקבעו בפסיקה.** המאשימה התמקדה בהוכחת קיומם של האירועים נשוא כתב האישום, אך לא פעלה להביא ראיות שקושרות את הנאשם לאירועים. המאשימה לא

פעלה כדי לבדוק את אמיתות תוכנה של הודאת הנאשם. באשר לשני האישומים הראשונים, הנאשם אמר שהיה בחדר כושר או בבית העסק שלו. לא נבדקו מצלמות חדר הכושר או לגבות עדות בדרך אחרת ממועדון הכושר. באשר לשיחות שהיה לנאשם עם חבריו, הנאשם אמר שזה היה משהו רגיל בין חברי ילדות. הנאשם גם הסביר למה התכוון באומרו אלחג'ה. בקשר לאישום השלישי, אירוע בלון הגז, אירוע זה מוכר לנאשם מהחקירות שלו ב - ת/1-2 וגם מהסרטון שהופץ באתר סילואן נט, בו צפה לאחר שחרורו וגם שמע עליו מאנשים בשכונה. החוקרת עינב כהן העידה אודות ת/1 ואישרה שהנאשם אמר לה שבזמן האירוע היה עם הדודים שלו, אך היא לא התקשרה אליהם לבדוק זאת. כך גם החוקר וואפי ביסאן. דודיו של הנאשם אישרו את טענת האליבי של הנאשם והסבירו מדוע הם זוכרים את האירוע הזה, שכן הנאשם נעצר יום לאחר שעזר להם בעבודה. הם לא זכרו את השעה המדויקת, אך שללו כי לקחו את הנאשם בסביבות השעה 17:00, שכן בשעה זו כבר מחשיך. מכאן שלנאשם יש אליבי מוצק לשעת האירוע, ואי דיוקים כאלה ואחרים, אם קיימים, מקורם בעדות שנמסרה שנתיים לאחר האירוע, בלי שהגרסה נבדקה בזמן אמת ע"י המשטרה.

61. שינוי בגרסת הנאשם: ההודעה המפלילה ת/22 שונה לגמרי מתרגום כתב היד שצורף לה בכל הנוגע לתיאור עובדות האישום השלישי של בלון הגז, למרות ששתיהן נמסרו לחוקר פתחי, בנוגע לזמן ההתרחשות, מקום האירוע, המרחק של האירוע מהבית, הנקודה בה עמד הנאשם, ידיו אבן לעבר הג'יפ, ומספר בלוני גז. עוד נטען כי לא נבדקו ממצאי דנ"א וטביעות אצבע על בלון הגז ואין תוצאות שקושורות את הנאשם לבלון הגז. החוקר וואפי ביסאן אמר כי על בלון הגז שנתפס היה כתם דם והוא הועבר למז"פ, אך הדבר לא נבדק.

62. מחדלי חקירה: ההגנה טוענת כי מחדלי החקירה בתיק זה מסתכמים בכל שהמאשימה לא בדקה את האליבי שמסר הנאשם בהזדמנות הראשונה, הן באירוע הגז והן ביתר האישומים, לא בדקה מצלמות אבטחה במקום, לא בדקה ממצאי דנ"א או טביעות אצבע מבלון הגז ולא נבדקה טענת קיומה של אדמת אלחג'ה או המרחקים בין ביתו של הנאשם לבין מקום האירוע באישום השלישי. מחדלי החקירה מובילים למסקנה כי המאשימה לא הרימה את נטל ההוכחה שמוטל עליה על פי דין.

63. המאשימה בחרה להעיד את סרגיי דניסוב, חטיב אקרים וסובח סעיד להוכחת קיומם של האירועים בכתב האישום. ההגנה טוענת כי לא ניתן לתת משקל כלשהו לעדותם, בשל העדר תיעוד קולי או חזותי לראיון שנעשה לעדים אלו, שיכול היה לאיין את החשש שהריאיון הפך להיות מעין השלמת חקירה, ושהעדים נשאלו שאלות שלא נשאלו במקרה והוספת פרטים בחלוף שנתיים מיום האירוע. כמו כן, בהיעדר כל תיעוד בנוגע לאופן מסירת ההודאה של הנאשם הן בשב"כ והן במשטרה, לא ניתן להוכיח אם הדברים שנכתבו בפירוט העובדות בתוך ההודעה נכתבו מפיו של הנאשם או שעברו שיפורים ותיקונים ע"י החוקרים.

64. שאלת קיומם של פרטים מוכמנים שנמסרו ע"י הנאשם בנוגע עם האישום השלישי: מספר בלוני הגז, עליו דיבר השוטר סובח כלל לא הוזכר בסמוך לאירוע בדו"ח הפעולה שערך ביום 1.2.17 ובהודעה המשטרית ביום 1.2.17. גם לענין המנוח אלחג'ה, המאשימה לא בדקה כלל האם ישנה אדמה בשם זה. בכל הקשור לאבן המשולבת שאורכה 25 ס"מ, ההגנה טוענת כי אין כל ראיה לכך שאבן כזו נזרקה. לענין האישום השני, הנאשם הסביר שאמר כי הרכב של היהודים נסע לאחר כיוון שעובדה זו נמסרה לו ע"י המדובבים.

65. **המעורבים קאק ואעוור:** אעוור העיד שעורך דינו שכנע אותו שהוא צריך לקבל את הסדר הטיעון, למרות שהוסיף להכחיש כי ביצע את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום שהוגש נגדו. המאשימה רצתה לסיים את עניינם של שאר המעורבים לצורך העדתם נגד הנאשם ולהשתמש בהודאתם לחובתו, ולכן הפעילה לחץ על שני המעורבים האחרים. היא גם חששה שזיכוי של הנאשם יוביל לזיכוי שאר המעורבים בפרשה, במיוחד שהראיה היחידה שקושרת אותם הנה הפללתו של הנאשם. לפיכך, לא ניתן לתת משקל כלשהו להודאת שני המעורבים, שנמסרה מתוך פחד שאם ינוהל התיק נגדם, הם יידונו לעונשים ארוכים בהרבה מאלו שהוצעו להם בהסדרי הטיעון. לפיכך ולאור כל האמור לעיל, יש להורות על זיכוי של הנאשם מכל האישומים בכתב האישום.

66. **באשר להרשעת הנאשם בהתאם לחוק המאבק בטרור:** ההגנה טוענת לחלופין ולשם הזהירות בלבד, כי במידה ויורשע הנאשם, עומד השאלה באילו עבירות ניתן להרשיעו. שני המעורבים האחרים הורשעו בעבירת הצתה וייצור נשק בלבד וכל הוראות חוק המאבק בטרור נמחקו בעניינם. בנוסף באישום השני נמחקה עבירת פעולה או עסקה בנשק למטרת טרור והם הורשו בעבירה של מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה. ההגנה טוענת כי הרשעת הנאשם בעבירות נוספות על אלו שהורשעו בהם שני המעורבים האחרים - משמעה אפליה פסולה לרעה כלפיו, שכן לטענת המאשימה המעורבים הנוספים ביצעו אותן עבירות שיוחסו לנאשם באישומים 1 ו- 2. לפיכך, יש להשוות ענייניו לעניינם, ולהרשיעו באותן עבירות.

דין ומסקנות

67. כאמור, הנאשם נחקר 15 חקירות שב"כ, מיום 27/11/18 (ת/7) ועד יום 7/12/18 (ת/21) בהן הכחיש מעורבותו במעשים שיוחסו לו. חקירותיו השתנו באורכן והוגשו המזכרים הנוגעים בכל חקירותיו, כפי שנרשמו על ידי חוקריו. בכולן הכחיש הנאשם את כל הנטען נגדו. בהמשך, מיום 7/12/17 שהה הנאשם במשך כשבוע במתקן חקירות, שם, כך נטען על ידו, היה בתא אחד עם אנשים אשר פגעו בו, הכניסו מילים לפיו ולבסוף גרמו לו להודות בדברים שלא עשה. לאחר מכן מסר הנאשם הודאה בחקירתו בפני חוקר שב"כ ולאחריה במשטרה (ת/5, ת/6 מיום 18/12/17 ומיום 22/12/17). הנאשם, על אף גילו הצעיר, כך העידו חוקר השב"כ, לא חשש מפניהם במהלך החקירות, התחצף, ניבל את פיו ועמד בתוקף על הכחשותיו.

68. עיקר המחלוקת אותה הציף הסנגור מקורה בכך שהנאשם נחקר במשך 15 חקירות במהלך מספר ימים, במהלכן כפר במיוחס לו. לאחר מכן שהה פרק זמן דומה במתקן חקירות עם אבו עיסא וחבריו, ולאחר שהייתו באותו מתקן הודה בפני החוקר המכונה פתחי במיוחס לו, ולאחר מכן, בהפרש של מספר ימים, הודה במסגרת חקירה משטרתית, בפני שני חוקרים. המפנה התרחש בעת שהותו במתקן החקירות שם סיפר לאבו עיסא וחבריו על מעשיו. ראייה לכך ניתן למצוא בדברי המכונה פתחי אשר אישר בעדותו כי ידע שהנאשם יתוודה עוד בטרם חקר אותו בחקירה מס' 16. טענת הסנגור מתמקדת בכך שהנאשם סבל מסכת התעללות במתקן החקירה ואיומים לפגוע בו ובחיייו של אביו, אבו עיסא וחבריו אמרו לו במה להודות תוך שמסרו לו הפרטים הנחוצים והוא הודה מפחד שאם לא יעשה כן, ישיבו אותו למתקן החקירות ויפגעו בו ובאביו. העדות היחידה מטעם המאשימה על אשר התרחש באותו מתקן באה מפיו של אבו עיסא אשר הכחיש התעללות בנאשם, כגון מניעת שימוש במים חמים או בשמיכה או שימוש בגז מדמיע. יחד עם

זאת, ברור הדבר כי בעת שהותו של הנאשם באותו מתקן נפל דבר אשר גרם לו להודות: לטענתו של הנאשם, נעשה שימוש באמצעים פסולים. מנגד אפשרי שהחשיפה באה על רקע תרגילי חקירה מתוחכמים, יותר או פחות, שגרמו לו לבטח באבו עיסא וחבריו ולספר אודות מעשים אותם אכן ביצע. לשם כך יש לפנות לעדותו של אבו עיסא אשר הובא לעדות מטעם המאשימה באופן חריג ויוצא דופן. כאמור, אבו עיסא הכחיש כי אמר לנאשם מה לומר בחקירות או כי מנע מהנאשם שימוש במים חמים או בשמיכות. בחקירתו הנגדית, לא מסר העד פרטים, מחמת חיסיון, על מעשיו באותו מתקן, האם קיבל תמורה, כמה אנשים היו באותו מתקן ופרטים אחרים, מסווגים, ממין זה, כגון פרטיהם של אנשים נוספים. לדבריו, הוא דאג לנאשם בפרטים כמו אוכל, סיגריות ואפילו שוקולד. כללית, הוא לא פירט, אף שנשאל, האם תחקר את הנאשם, אך העיד כי לא ידע אודות מה הנאשם נחקר ומדוע הובא לאותו מתקן. לשאלה מדוע הנאשם יספר לו על מעשיו השיב העד **"הוא רצה לספר לי"**. על כן נשאל: **"לחוקר שב"כ הוא לא רצה לספר לך כן?"** השיב: **"כן"**. **"מה המיוחד בך"**, נשאל, והשיב: **"לא יכול לספר"**. באשר לכך אמר העד כי שעה שהנאשם סיפר לו על המעשים, היו שניהם לבדם, והאחרים היו בחדר אחר. בהמשך הוסיף כי אינו יכול להשיב לגבי האמצעים בהם השתמש כדי לשכנע את הנאשם להודות, אך הכחיש כי נעשה שימוש באמצעי פסול שהוא אמצעי אסור.

69. חקירתו הנגדית של עד זה לא היה בה לערער את מהימנותו ולמוטט את עיקר עדותו לפיה לא ננקטו אמצעים פסולים כלפי הנאשם על מנת שיספר על מעשיו לפניו בהיותם שניהם לבדם. כאמור, ברור הדבר שבשעת שהותו של הנאשם במתקן החקירות, חל מפנה. עם זאת, אין משמעות הדבר שננקטו נגדו אמצעים פסולים מאחר שגם שימוש באמצעים מתוחכמים, כשרים, אולי ערמומיים, עשויים היו להוביל את הנאשם לשתף במעשיו. על אמצעים כאלה חל חיסיון. יוזכר כי באשר לעצם קיום האירועים, באו ראיות ברף הנדרש לקיומם של שלושת האירועים המפורטים בשלושת האישומים. הנאשם, **לאחר** שיצא ממתקן החקירות, התוודה על מעשיו לפני המכונה פתחי ביום **17/12/17** (ת/22), ולאחר מכן, ביום **18/12/17**, לפני החוקר המשטרתי איהאב חלבי (ת/4) ובנוסף, ביום **21/12/17**, לפני השוטר רנאן חלבי (ת/6). בהקשר זה יש לציין ולהדגיש כי הנאשם הטיח גם בחוקרי השב"כ טענות בנוגע לאלימות שבוצעה לפי הוראתם על ידי סוהרים, טען ליחס קשה ופוגעני בחקירות, איזוק מכביד וכובל. עדות הנאשם גם בנקודה זו לא נראתה כאמינה ומהימנה, הוברר, למשל, כי היריקות לא היו אלא דיבור קרוב, פנים אל פנים, ועדויות אנשי השב"כ אשר שללו טענות אלה בהקשר זה הינן אמינות ומהימנות בעינינו. החוקרים העידו באופן מדויק, מסרו פרטים על אשר התרחש ולא התקבל הרושם כי עדותם גם בנקודות אלה אינה אמת. לא בא כל בסיס לטענת הנאשם בדבר יצירת קנוניה משותפת בין אנשי השב"כ שהעידו, באשר לאופן בו נחקר ושימוש באמצעים פסולים נגדו.

70. לאחר שנשמעה שורת אנשי השב"כ אשר חקרו את הנאשם ולאחר עיון במזכרים אותם ערכו, לא ניתן לקבל את טענות הנאשם לגבי הפעלת אמצעים פסולים כלשהם כנגדו במהלך החקירה. הנאשם אמנם היה אזוק בידיו אך באופן שהתאפשרה הנעה רחבה יחסית של ידיו, ולא היה, בעקרון, אזוק ברגליו. עדויות החוקרים מקובלות, מהימנות ואמינות, שללו הפעלת אלימות, ואף טענת היריקה כלפי הנאשם התבררה כנובעת מדיבור פנים אל פנים, מהמכונה פתחי. לכך יש לצרף את עדות אנשי המשטרה שגבו את הודעות הנאשם בהן באה הודאה, ועל אשר התרחש, או יותר נכון, לא התרחש, במהלך החקירות, כאשר החוקרים שללו שימוש בכל אלימות או אמצעי פסול אחר ושללו העתקת הזכ"ד בו באה הודאה אל תוך אמרות הנאשם. הנאשם מסר, בסופו של דבר, גרסה סדורה בה פרטים שהיו ידועים אך לו. מכאן, שהודאותיו של הנאשם קבילות. הן נמסרו מרצונו החופשי ולא נעשה שימוש באמצעים פסולים לגבייתן.

אבו עיסא

71. לעניין שהות הנאשם עם אבו עיסא ונוספים: אבו עיסא שלל את טענות הנאשם לגבי הפעלת אלימות והשתלת

דברים בפיו. ב"כ המאשימה הסבירה כי מדובר בעד שהופיע בתשובת הנאשם לאישום באופן מרכזי ומשמעותי, במסגרת טענות זוטא שהעלה, הנוגעות להפעלת אמצעים פסולים מצדו, שהיו המנוע למתן הודאתו של הנאשם לאחר מכן. **"העדוּתו של עד זה נחוצה לבירור טענות הזוטא, לשם השלמת התמונה לאחר שהעידו כל העדים, הוא העד שיכול להתמודד עם טענות הזוטא הספציפיות שהעלה הנאשם וציין את שמו".** המאשימה הבהירה כי אינה מבקשת להעיד אותו על אמרות שאמר הנאשם בפניו או להגיש אמרות כאלה, אלא רק במסגרת משפט הזוטא. הכלל הוא כי טענת פסול בחקירה חייבת גילוי, להבדיל משיטות חקירה וזהות המעורבים, החוסים תחת חיסיון. לפיכך, השאלה של שיטות חקירה, ובכלל זה האם העד הוא מדובר או לא, או טיב האינטראקציה שלו עם הנאשם, אינה רלבנטית כשדנים בטענות זוטא. כמו כן, חשיפה מוחלטת של זהות העד ושיטות ואמצעי החקירה אינה נדרשת. עוד נקבע כי ההגנה יכולה לדרוש להעיד עד זה והמדינה רשאית לחסות את זהותו גם אם הנאשם נחשף לה בעבר, וכי בסופו של דבר זו שאלה של מהימנות, האם הערכאה הדיונית מאמינה לאותו עד, האם אכן הזדהה בפניו בכינוי הזה או לא, האם נפגש עימו במועדים הנטענים וכו'. ספק אם עצם השימוש במדובבים יכול לסייע בטענה כי הראיות הושגו בצורה פסולה (בש"פ 8136/10, 3074/11). חיסיון אינו נוח, אך המטרה היא לאפשר התמודדות עם טענות הפסול מבלי לפגוע בהגנת הנאשם. זהות אדם, כגון מדובר או עוקב בלוש עשויה להיות חסויה, ואין חובה, במסגרת הליך זוטא, לחשוף הזהות (בש"פ 8950/09).

72. הנאשם הכחיש כי קולו של אבו עיסא הוא כקולו של אותו אדם עימו שהה במהלך החקירות והוא חזר על כך גם לאחר שהמיקרופון באולם בית המשפט כבה. עם זאת, מדובר באדם עמו אמנם שהה הנאשם מספר ימים אינטנסיביים אך חלפה למעלה משנה מאז פגש בו לראשונה ולאחרונה, אין ביניהם היכרות מוקדמת, כלומר לא ניהלו שיחות בעבר, העד דיבר באולם בית משפט בעברית (ולא בשפה הערבית כפי שדיבר עם הנאשם) ובנסיבות כאלה אין פלא שהנאשם לא זיהה את קולו של אבו עיסא כקולו של אותו אדם עימו שהה במתקן. מה עוד, שפרט לאמירה לפיה לא מדובר באותו קול, לא בא מצד הנאשם כל הסבר לכך או פירוט או נימוק שהם.

73. על כן, יש לבדוק שאלת משקלן של הודעות אלה מאחר שהמסקנה היא, לאחר שנשמעה גם עדות השוטרים- החוקרים ועדות המכונה פתחי, לעניין אופן גביית ההודעות שהנן הודאות, כי אין בסיס לקבוע ששורת חוקרי השב"כ שהעידו לפניו, כמו גם אנשי המשטרה והעד אבו עיסא, שיקרו באשר ליחסם לנאשם בשעת החקירות ולכך שלא נקטו כנגדו אמצעים פסולים. חוקרי השב"כ תיארו את הנאשם, על אף גילו הצעיר והיותו נתון בחקירה שאיש לא שש להימצא בה, כמי שהתבטא, לא פעם ולא פעמיים, בחוצפה, וידע לעמוד על שלו. עדויות חוקרי השב"כ והשוטרים גובי ההודעות נמצאו כמהימנות ואמינות ולא בא כל בסיס שלא לראותן כך, ויודגש, חוקרי שב"כ ואנשי משטרה הנם עדים ככל עד אחר ולא נרשם לזכותם "מקדם עדות" או קורטוב מהימנות עודף אך בשל תפקידם. עדותם נבחנת במשקפיים רגילים כעדים האחרים. לאור התבוננות זו בעדותם, זו נראתה כמהימנה ולא באה כל סיבה שלא לסבור כך או להטיל דופי באמינותם. עם זאת, יש לבחון את הודאות הנאשם בזהירות באשר לשאלה האם להודאה יש משקל ראייתי מספיק כדי לבסס הרשעה. משקלה הראייתי של הודאה נבחן לפי "מבחן פנימי" - הבוחן ההודאה מתוכה ומתוכנה, תוך התחקות אחר היגיון פנימי, מידת פירוט, סבירות, בהירות, רציפות, ולפי מבחן חיצוני" - תימוכין ראייתיים נוספים מסוג "דבר מה נוסף". מדובר במבחנים המקיימים יחסים של מקבילית כוחות (ראה ע"פ 8589/13). על ההודאה להינתן מחופשי וברצון (סעיף 12 לפקודת הראיות).

הודעות נאשם

74. ת/22 זכ"ד מחקירת הנאשם ביום 17.12.17 שנערך ע"י החוקר פתחי בתחנה באשקלון בשעות 15:35-17:10

הנחקר בורך לשלום, נשאל לשלומו והשיב כי טוב, החל לבכות, ומשנשאל לפרש בכיו, השיב כי הוא מתנצל על כך ששיקר בחקירה והוא רוצה להתוודות על הפעילות הביטחונית בה היה מעורב. החוקר שיבח אותו על כך וביקש ממנו לספר בראשי פרקים על הנושאים שהסתיר מהחוקרים ורוצה לספר אודותם. הנאשם מסר בראשי פרקים, כדלקמן: ידיו בקת"ב לעבר רכב מתיישבים, ידיו בקת"ב לעבר ג'יפ מג"ב, ידיו בלון גז לעבר ג'יפ משטרה, ידיו אבנים כולל ביום מעצרו, אקדח שהיה ברשות החמולה שלו לאחר הסכסוך. החוקר כתב את הדברים שאמר לו הנאשם על כל האירועים שהזכיר ונשאל האם הוא מוכן לכתוב בכתב ידו את הפרטים שמסר בחקירתו עד כה, הנאשם השיב בחיוב, קיבל דף ועט החל לכתוב בפירוט אודות הפעילות בה היה מעורב. אמר כי אין לו מה להוסיף עוד והבטיח לא לחזור לבצע פעילות ביטחונית נגד ישראל, הוסיף ואמר כי יפתח בית ספר בו יחנך את הצעירים להתרחק מכל הקשור לפעילות ביטחונית. נאמר לנאשם כי עתה יחזור לתאו ולמחרת בבוקר ימסור עדותו במשטרה.

75. ת/5 - נגבתה ביום 18.12.17 שעה 09:02 בתחנת המשטרה באשקלון ע"י החוקר איהאב חלבי

החקירה התנהלה בשפה הערבית. החוקר יידע את הנאשם כי הוא חשוד בידי אבנים לעבר מטרות ישראליות, ייצור בקת"בים וידיים לעבר מטרות ישראליות, החזקת נשקים ותחמושת, זריקת מטענים לעבר מטרות ישראליות ופגיעה בביטחון האזור. הוא הזהר והודע לו כי ישנה הוראה על מניעת מפגש עם עו"ד עד ליום 18.12.17 בשעה 16:00. הנאשם אישר כי הבין את החשדות נגדו, את תוכן האזהרה ואת ענין מניעת המפגש עם עו"ד, וחתם על ההודעה. הנאשם נשאל איך מצבו הבריאותי, והשיב שבריאותו טובה. הוא נשאל האם יידה מולטובים לעבר מטרות ישראליות, השיב בחיוב ומסר תיאור מפורט של השתלשלות האירועים באותו יום, חברתו לאעוור וקאק, שעת המפגש, ההתקשרות שלו לאעוור, הציוד שהביא עימו אעוור וצבע השקית בה נשא אותו, הפעולות שביצע הנאשם, כיסוי הפנים ברעלה, חלקו של כל אחד מהמבצעים, מספר הבקבוקים שיידו, אופן היידו, המרחק והמיקום ממנו יודו, כלי הרכב שנפגע ואופן הפגיעה בו, וכן את ידי האבנים שנעשה לאחר מכן, כולל מספר האבנים שיידה כל אחד וגודלן: "ביום מעצרי הנוכחי בשעה 16:00 חזרתי לעין אלוז ממכללת "אונו" שאני לומד בה ופגשתי את מוחמר אעוור, כבן 19, רווק, גר בעין אלוזה, נהג ברכבו מסוג מאזדה 323 לבן, ושוחחנו, והוא אמר לי שהוא רוצה לבצע מעשה היום.. וסיכמנו להיפגש האדמה של החג'א שבסילואן ואכן הלכתי בשעה 19:00 לערך לאדמת החג'א ומוחמד לא היה שם והתקשרתי אליו ושאלתי אותו איפה הוא והוא אמר לי שהוא בדרך יורד אלי וכאשר הגיע לאחר מס' דק' היה איתו שקית שצבעה שחור והוציא מהשקית 3 מולטובים והראה לי שיש לו על צידו בין גופו למכנסיו 2 זיקוקים שקשורים לחתיכת עץ בעזרת נייר דבק וכמו כן היה יחד איתנו פואד אלקאק כבן 21, רווק, גר בעין אלוזה, ... ומוחמד ואני שמנו רעלה על הפנים וכל אחד מאיתנו לקח מולטוב בידו ומוחמד ופואד לקחו בנוסף כל אחד זיקוק והלכנו לכיוון המדרגות שמשקיפות לעבר הכביש שמוביל שמגיע לשכונת היהודים וכאשר הגענו למדרגות ראינו רכב של יהודים והרכב הזה יכול להסיע 12 נוסעים והרכב הזה מסיע יהודים מההתנחלות לירושלים וצבעו של הרכב לבן וממרחק של כ - 10 מטרים מוחמד ופואד הדליקו כל אחד את המולטוב שלו באמצעות המצתים שלהם וזרקו אותם לעבר הרכב של היהודים ואני גם כן זרקתי את המולטוב שלי לעבר הרכב של היהודים אך לא הדלקתי אותו כי לא היה לי מצית והמולטובים פגעו ברכב ונפלו סמוך לרכב והתפוצצו וירו את הזיקוקים באוויר ואחד מהזיקוקים נפל לידנו ולאחר מכן זרקנו אבנים לעבר הרכב של

עמוד 27

היהודים ממרחק של כ - 10 מטרים וכל אחד מאיתנו יידה 2 אבנים כאשר גודל כל אבן כגודל כדור הטניס הירוק והרכב של היהודים נסע רוורס וחזר לכיוון ממנו הגיע ולאחר מכן אני ופואד ומוחמד ברחנו מהמקום לביתנו ושמעתי שהצבא סגר את האזור למשך ארבע שעות".

76. באשר לאישום השני, הנאשם אמר כי שבועיים לפני מעצרו הוא ואעוור החליטו לזרוק בקת"בים. הנאשם תיאר בפירוט רב כיצד חבר לאעוור וקאק במטרה לזרוק בקת"בים, תיאר את בקבוקי הזכוכית שהביא עמו, היכן מצאם, השקית בה הביא אותם, שיחת הטלפון מאעוור, כיסוי הפנים ממצלמת האבטחה בדרך לאלחג'ה תיאור מפורט של אופן הכנת הבקת"בים, המיקום ממנו זרקו אותם, נוכחות ג'יפ משטרה שעמד ליד ממתקי אבו כף שבעין אליוזה, מספר הבקת"בים שידה על אחד מהמעורבים, המרחק ממנו יידו אותם, הפגיעה בג'יפ והברחה שלהם מהמקום: "שבועיים לפני מעצרי הנוכחי ישבתי יחד עם מוחמד אלעוור ברכבו והוא הציע לי שנצא ונעשה מעשה היום ואני הבנתי שהוא רוצה שנזרוק מולוטובים והסכמתי ובשעה 18:00 לערך התקשר אלי מוחמד ושאל אותי איפה אני ואני אמרתי לו שאני בחנות שמתחת לביתי ושאני בדרך אליו ומוחמד אמר לי תביא יחד איתך בקבוקי זכוכית ויצאתי מהחנות שלי והלכתי למקום של רחיצת רכבים שממול לחנות שלי ומצאתי שם 5 בקבוקי זכוכית חלקם של חברת שוויפס וחלקם של תפוזינה ושמתי את הבקבוקים בשקית שצבעה לבן אדום והלכתי לאדמת אלחג'ה על מנת לפגוש את מוחמד ולפני שהגעתי לאדמת אלחג'ה התקשר אלי מוחמד ואמר לי שפואד מחכה לי בדרך ליד העמוד ואכן פגשתי את פואד והמשכנו יחד לכיוון אדמת אלחג'ה ובדרך ראיתי מצלמת אבטחה ועל מנת שלא יזהו אותי במצלמה כיסיתי את פני בשקית ופואד הסתיר את פניו בעזרת הכובע של המעיל שלו וכאשר הגענו לאדמת אלחג'ה נפגשנו במוחמד ופואד הוציא מהשקית שהביא יחד איתו שצבעה שחור בקבוק בנזין ואני לא יודע מאיפה הוא הביא את הבנזין ומוחמד הביא את הפתיל והוא מחולצה שגזרו לחלקים ומוחמד הכין את המולוטובים ואני ופואד עזרנו לו והשיטה היא שהכניסו את הבנזין לבקבוק עד לחצי והכנסנו לבקבוק פתיל וקשרנו את הבקבוק בחתיכת בד והלכנו לכיוון המדרגות שמהם זרקנו את המולוטובים בפעם האחרונה וכאשר הגענו למדרגות ראינו ג'יפ בעל האור הכחול והוא שייך למשטרה והג'יפ עמד ליד ממתקי אבו כף שבעין אליוזה ופואד ומוחמד הדליקו כל אחד 2 מולוטובים ואני הדלקתי מולוטוב אחד וזרקנו אותם לעבר הג'יפ ממרחק כ - 25 מטרים והמולוטובים התפוצצו ופגענו בג'יפ במולוטוב אחד ולאחר מכן ברחנו מהמקום ואני ופואד הסתתרנו במסגד קעקע .. ואני הלכתי לביתי ופואד החל לביתו". הנאשם לא זכר מה קרה לג'יפ ולרכב היהודים בו פגעו הבקבוקים וסייג את דבריו: "אני זוכר שהמולוטובים התפוצצו ויכול להיות שהרכבים נפגעו מהאש אך אני ברחתי ולא בטוח מזה", ואמר כי הג'יפ עזב את המקום.

77. הנאשם נשאל האם השתתף בעימותים נגד הצבא או ביצע פעולות נגד כוחות הביטחון הישראליים והשיב בחיוב, תוך פירוט ותיאור הג'יפ בו פגע, מיקומו של הג'יפ, הנהג שנשאר בתוכו בעוד יתר השוטרים יצאו, מקום פגיעת בלון הגז בצד הג'יפ, יידוי האבן שקדם לזריקת בלון הגז, גודל האבן והמרחק ממנו זרק אותה: "לפני כשנתיים בשעות הצהריים ראיתי ג'יפ של משטרה.... רחוק מביתי כ - 40 מטרים והיה בתוך הג'יפ שוטר אחד והוא הנהג ואנשי המשטרה האחרים ירדו ואני ידיתי אבן לעבר הג'יפ הזה ממרחק כ - 3 מטרים ופגעתי בג'יפ בגג שלו וזה האבן משלבת שאורכו 25 ס"מ לערך ולאחר מכן הפלתי מיכל גז על הג'יפ ופגעתי בג'יפ בצד שלו ונחקרתי על הענין הזה ואני בזמנו הכחשתי זאת". הנאשם סיפר על אירוע נוסף שאירע כשנתיים לפני חקירתו, בו ידה אבנים פעמיים לעבר כוחות הצבא, 2 אבנים בכל פעם ממרחק של כ - 30 מטרים, לא היה רעול פנים אך היה עם אחרים שהיו רעולי פנים. הנאשם נשאל על קשר לאמל"ח וסיפר על כך שהחביא אקדח, שהיה שייך לאדם שניסה לירות בו ללא הצלחה וזרק

אותו לעבר הנאשם. הנאשם החביא אותו, לאחר מספר ימים הראה אותו לאעוור, שהחזיק אותו, שב להחביאו עד שמסר אותו לאבא שלו שהעבירו למשפחה עמה הושגה סולחה. מדובר באקדח תופי בצבע שחור והיו איתו מחסנית וכדורים, בו החזיק כשבועיים, אך לא השתמש או ירה בו.

78. ת/6 - הודעה מיום 21.12.17 שעה 11:40 נגבתה ע"י החוקר רנאן חלבי בתחנת המשטרה

בירושלים. החוקר יידע את הנאשם כי הוא חשוד בתקיפת כוחות הביטחון ורכבים ישראלים במקום מגוריו בידי אבנים, זיקוקים ומולוטובים, ובנוסף חשוד בהחזקת אמל"ח. כמו כן, הודעה לו זכותו להיוועץ בעו"ד וזכותו לשמור על שתיקה בחקירה. הנאשם אישר כי הוא הבין וחתם. הנאשם סיפר על הוריו, סוג הטלפון שהוא מחזיק, אמר שסיים שנה ראשונה ללימודי חינוך מיוחד במכללת אונו ועובד בחנות בגדים מתחת לבית. מסר את שם הפרופיל שלו בפייסבוק. הוצגה לו תמונה מסומנת ר.ח. 1, זיהה את מס' 3, מוחמד אעוור, ואמר כי הם בני אותו גיל, למדו יחד מכיתה י' עד י"ב וגם התאמן איתו יחד במכון כושר. הוצג לו דף מסומן ר.ח., בו זיהה את מס' פואד קאק, אמר כי הוא חבר של מוחמד אעוור והקשר בינו לנאשם הוא "**שלום שלום**". הנאשם לא זכר את מספר הטלפון שלו עצמו. אישר כי בטלפון שלו הוא שומר את אעוור תחת השם "**אחי היקר ואהוב**" ואת פואד קאק תחת השם "**פופואש**". הוצג לו מספר הטלפון שלו והוא אישר זאת. הוא אישר את שמותיהם של אעוור וקאק כפי שהם כתובים בטלפון שלו (ר.ח. 4 - ר.ח. 5). הנאשם נחקר על זריקת בלון הגז לפני כשנתיים ונאמר לו שהדבר נבדק והאירוע התרחש בתאריך 1.2.17. הנאשם השיב כי אמר את הזמנים "**בערך**", אך לא בוודאות וכי זה מופיע בעבר שלו. הוא נשאל מי עוד נעצר עמו באותו תיק, והשיב כי נעצרו לפניו שני אנשים נוספים והוא נעצר עם אדם נוסף ממשפחת אבו תאיה. הנאשם נשאל מה היתה שעת האירוע, והשיב כי היה זה בשעות הצהריים, אינו זוכר מתי בדיוק, אבל היה אור יום. הוא נשאל כמה רכבי משטרה היו במקום, והשיב אחד, וכי הוא שמע שמדובר בגובי מיסים והוצל"פ. הנאשם נשאל מה הגובה ממנו השליך את בלון הגז, והשיב גובה של "קומה, בין 2.5 ל - 3 מטר". הוא נשאל על גודל בלון הגז ותיאר: "**בלון גז לשימוש ביתי, קטן**". הנאשם שלל כי היו אנשים שנוספים בעת שהשליך את בלון הגז, שלל כי מישהו ראה אותו משליך את בלון הגז, אמר כי לא היה רעול פנים בעת השלכתו, וכי לאחר מכן ירד לכביש. הנאשם שלל השתתפות בעימותים נוספים שלא דיבר עליהם. אמר כי אין לו מה להוסיף ואמר "**אני מצטער על מה שעשיתי, ורוצה לפתוח דף חדש ולחזור הביתה ולהמשיך בלימודים**".

79. הדברים שרשם הנאשם בכתב ידו בערבית תורגמו ע"י החוקר כאמל פאלח (תרגום במזכר ת/22 שתירגם כאמל פלאח ביום 24.12.18 במשטרת ירושלים - נוסח תרגום מוסכם):

נושא האוטובוס (סומן כ.פ. 1): "**ביום מעצרי זרקתי בקבוק תבערה לעבר אוטובוס של מתנחלים אני ומחמד אעוור ופואד קאק וגם אבנים ושתי אצבעות של זיקוקים וכך זה התרחש: במהלך חזרתי מהמכללה עצר אותי מחמד אלעואר אשר נסע ברכב מאזדה 323 צבע לבן, התייעץ איתי ושאל אותי האם אני היום בלילה עסוק או פנוי, שאלתי אותו למה, אמר לי רוצים לצאת לעשות עבודה, אמרתי לו בעזרת השם יבוא והשעה הגיעה לשבע ויצאתי לאדמה של החג'ה כפי שקבענו ולא מצאתי מישהו, התקשרתי אליו ואמר לי שהוא יורד, הגיע פואד ואחריו מחמד, ומחמד הביא איתו שקית שחורה בתוכה 3 בקת"בים מוכנים והזיקוקים היו מוכנים על עץ, ירדנו לכביש שעבר ממנו האוטובוס בשכונת מראגה וכשהאוטובוס עבר הציתו את הבקת"בים שלהם ואני לא היה לי מצית לכן זרקתי אותו מבלי להדליקו וזרקתי שתי אבנים וראיתי את האוטובוס חוזר לאחר והשריפה היתה כבועה ואז כל אחד הלך לביתו ואף אחד לא נפגע**".

נושא הג'יפ (סומן כ.פ 2): "ישבתי בכניסה לחנות ואז מחמד הגיע ברכב, עצר, עליתי לידו, התייעץ איתי, רוצה שנצא היום, אמרתי לו בסדר וסיכמנו להיות באדמת החג'ה בשעה שבע בערב, בשעה שש לערך התקשר אלי ושאל אותי האם רוצה לבוא, אמרתי לו עמד יגיע, אמר לי נסדר מספר בקבוקי זכוכית איתך ותבוא, חיפשתי והבאתי חמישה ושמתי אותם בשקית ויצאתי ובאמצע הדרך התקשר אלי ואמר לי שפואד ליד העמוד, הגעתי לעמוד ושם חיכה לי לחצתי לו את היד והלכנו לחג'ה, הוצאתי את הבקבוקים ומחמד היה נוכח ופואד הביא את בקבוק הבנזין ומחמד התחיל למלא ולשים את הסמרטוטים וירדנו לעליית מראגה, ראינו ג'יפ חונה ליד עין אלונה מול אבו כף, הדלקנו את הבקת"בים וזרקנו לכיוון שלהם ולאחר מכן ברחנו ואף אחד לא נפגע מהבקת"בים".

נושא הגז (סומן כ.פ 3): "לפני 3 שנים ישבתי בכניסה לחנות וג'יפ משטרה עצר ופרקו ממנו ונכנסו לחצר חוץ מהנהג, הסתובבתי וידיתי אבן, עמדתי מעליו היה על הקיר מסודר בלוני גז, ולאחר שזרקתי את האבן פגעתי בבלון הגז בטעות והתדרדר והסתתרת ואף אחד לא נפגע".

נושא זריקת האבנים (סומן כ.פ 4): "לפני שנתיים או שלוש לא זוכר מתי בדיוק יש אחד שנהיה שהיד מראס אל עמוד אימן עבאסי ונהייתה התקהלות בעין אלונה, יצאתי להתקהלות לא היתה משטרה, היה מספר גדול של צעירים וילדים בשכונה רעולי פנים ולא היתה משטרה, עמדתי קצת והסתכלתי היה עוד אירוע בחנות, היה ידיו אבנים ירו גז לעבר החנות וזרקתי 3 אבנים לעברם וסגרתי את החנות וחזרתי לבית".

הנאשם כתב גם על אירוע הקטטה עם משפחת שוויקי (סומן כ.פ 5) "היתה בעיה והיה אדם שנשא נשק מסוג... זרק אותו לעברי, לקחתי אותו והחבאתי אותו ואחרי יומיים או שלוש הראיתי אותו למחמד ולאחר מכן מסרתי אותו לאבא שלי ונתן אותו בעטווה למכובדים".

80. החקירה על ידי החוקר-שוטר איהאב: חוקר זה חקר את הנאשם שלוש פעמים. בפעמים הראשונות (ת/3 מיום 4/12/18 ו - ת/4 מיום 10/12/18) הנאשם הכחיש. ההודאה באה ביום 18/12/18 (ת/5). הנאשם, **בכל ההודאות (לפני פתחי, איהאב ורנאן)**, מסר גרסה סדורה, מובנית, מרובת פרטים התואמים לאשר התרחש בפועל ואינם מתאימים לגרסה מומצאת, מה עוד שקיימים פרטים שאינם נחוצים כפרטים מפלילים. וכן, כאמור, ארוע בלון הגז אינו מיוחס לאווער ולקאק אלא הנאשם מסכן את עצמו בלבד באירוע זה. דווקא השינויים המינוריים בגרסאות הנאשם מחזקים אמינות. בנוסף, הנאשם רשם את גרסאותיו בכתב ידו, מרצונו החופשי. רק בחקירה הנגדית עלתה לראשונה הטענה שהמדובבים והנאשם סיכמו על גרסה. באשר למועד ביצוע השלכת בלון הגז, אמנם הנאשם סיפר לפתחי כי מדובר באירוע שהתרחש לפני כשנתיים ובכתב היד נכתב שלוש שנים, הנאשם נשאל על כך בחקירתו אצל רנאן והשיב כי "זכר בערך". כזכור, הנאשם נעצר יומיים לאחר אותו אירוע, דהיינו מדובר באירוע שהתרחש בפועל והנאשם נעצר ממש לאחריו, ולא "הומצא" על מנת לסבכו. ועוד, אירוע בלון הגז לא נזכר בכל חקירות הנאשם שעד ליום 17/12/17. בעקבות כך בא המזכר של רנאן שבדק את תיק האירוע וחקר לפיו (ת/29).

81. בהודאות הנאשם, אם כן, קיים פירוט, היגיון, אלו נכתבו בכתב ידו, הנן בהירות ורצופות. ההודאות ניתנו לפני

גורמים שונים, מעורבותו תוארה על ידו באופן מפורט, עקבי ומרובה בפרטים. באשר לאירוע בלון הגז הנאשם ידע פרטים כמי שהיה במקום. ראיות חיצוניות ניתן לראות בהתקשרויות טלפוניות במועדים הרלבנטיים בין הנאשם לבין אעוור וקאק. באשר לאירוע מיום 16/11/17 משעה 20:30, אמר הנאשם בת/22 (עמ' 2) שאעוור התקשר אליו בשעה 18:00 בטרם הגיע לאלחג'ה ואעוור התקשר להודיע שקאק מחכה לו על יד העמוד. ב-ת/5 (כתב יד) - אומר הנאשם כי בשעה שש בערך אעוור התקשר אליו וביקש שיביא בקבוקים ובהיותו בדרך התקשר לומר שאלקאק על יד העמוד. הנתונים מהסלולארי מורים כלהלן: אעוור התקשר לנאשם בשעה 16:11, שוב בשעה 19:55, אלקאק התקשר לנאשם ב - 19:52, שיחה נוספת עם אלקאק ב - 20:00, אעוור מתקשר ב - 20:08 ושוב ב - 20:10.

באשר לאירוע מיום 26/11/17 שעה 18:30, הנאשם אומר כי התקשר לעוור לאחר שהלך לאלחג'ה כמו שנקבע (ת/5 ש' 25, ת/22 עמ' 2). מפרטי הסלולארי עולה כי אעוור שלח הודעה לנאשם בשעה 16:23 "ב-6 וחצי אצל אלחג'ה", הנאשם השיב: "בסדר", בשעה 18:30 הנאשם שלח הודעה "ואחרי דקה...", הנאשם התקשר לאעוור בשעה 18:32 ואעוור אל הנאשם בשעה 19:26.

כזכור, אעוור וקאק הודו בביצוע המעשים. הודאתם אינה מחייבת אלא אותם, אך עצם ההתקשרות הנה ראייה לחובת הנאשם. (תקליטור העתקת הטלפון - ת/13. דו"ח החוקר - ת/32. הנאשם בחקירתו לא התכחש לכך). גם הכחשתו של הנאשם בחקירותיו להיכרות עם אלקאק פועלת לחובתו (ר' ת/7 סעיף 42). באשר לעדותם של השותפים לפיה לא הודו אלא על מנת לקצר את עונשם, אין אלא להפנות לעדות סגורם עו"ד מוחמד מחמוד, אשר העיד על נסיבות הודאתם. הודאת שותפיו של הנאשם במעשים שהנאשם הפליל אותם, גם היא בעלת משמעות, אף אם אינה בסיס יחיד. הנאשם ניסה להרחיק עצמו מהיכרות עם אל קאק אולם הממצאים בסלולארי שלו שוללים זאת, ואותם ממצאים תואמים לגרסאותיו. ההתקשרויות הטלפוניות לאעוור ואלקאק, הכחשת הנאשם בתחילה כי הכיר את אלקאק, וביצוע המעשים על ידי אעוור ואלקאק, יש בהם תוספת ראייתית חיצונית מספקת.

82. **לגבי עצם התרחשות האירועים** באו ראיות לעצם קיומם: לגבי האירוע **באישום הראשון** באה עדותו של השוטר סרגיי דניסוב. לגבי אירועי **האישום השני** הוגשו בהסכמה עדותו של המתלונן וסרטון ממצלמת הרכב (ת/34, ת/27, וכן ת/24, ת/25 - סרטון מאתר סילוואן) לגביהם העיד השוטר אודי בוסאני, ודו"ח צפייה של השוטר ראנן חלבי. ר' גם עדות השוטר חטיב לגבי שרידי בקבוקי תבערה סימנים על רכב ההסעות (עמ' 177-173 לפרוטוקול). לעניין **האישום השלישי** - בלון הגז - באה עדות השוטר סעיד. לאור עדויות אלה המסקנה הנה כי האירועים נשוא שלושת האישומים אכן התקיימו כנטען. השאלה היא שאלת המבצע. אעוור וקאק, הורשעו על פי הודאתם באירועים המפורטים באישומים הראשון והשני. אמנם אין בכך לקשור את הנאשם, אולם יש בכך משום בסיס נוסף לעצם התרחשות האירועים (כתב אישום מתוקן, הודעה על הסדר והכרעת דין - ת/38, 39, 40). לכך יש להוסיף ההתקשרויות הטלפוניות במועדים הרלבנטיים לאישומים הראשון והשני בין הנאשם לאעוור וקאק (ר' ת/31 - העתקת טלפון והדו"ח ת/33). לגבי חילוץ הנתונים העיד חוקר המחשב המכונה מירון והנאשם בחקירותיו במשטרה לא התכחש לנתונים אלה.

83. **המסקנה הכוללת והמסכמת** הנה כי לא נעשה שימוש באמצעים פסולים (הן אלימות והן איומים) ולא נוצר קשר סיבתי בין הודאת הנאשם לבין אמצעי פסול. הקביעה העובדתית הנה כפולה, שכן המסקנה חלה הן על ההתרחשות בחקירות השב"כ ובמתקן החקירות והן בחקירה המשטרתית. יצוין כי חרף ההרחבה בטענות שבאו לעניין האמצעים שננקטו כלפי הנאשם, החוקרים לא עומתו עם אותן טענות במלוא היקפן. גם הנאשם, בעדותו, לא ידע לפרט מי מבין חוקריו עשה לו אותם דברים להם טען. אי חקירה בנקודות חשובות אלה (מטעם הנאשם), מחלישה את

עוצמת הטענה (ראה חקירתו של פתחי לעניין זה). בזכדי"ם נרשם, לא פעם, כי דיבר אליהם בחוצפה, כלומר הוא לא חשש מפניהם (ר' ת/7 סעיף 51, ת/8 סעיפים 37, 38 ת/9 סעיף 26). לאחר ששמענו את החוקרים, גם בנקודה זו, לא נראה כי אין לקבל עדותם גם על חוצפת התנהגות הנאשם בחקירותיו. החוקרים גם העידו לגבי כך שדאגו לצרכיו (כגון, ובעיקר, מזון). הנאשם טען כי אחד האיומים כלל התייחסות לאביו לאשפוז וטענתו זו נשללה על ידי חוקריו.

84. נתון נוסף הפועל לחובת הנאשם, באשר לטענתו הנוגעת לתוכן ההודעות, הנו בכך שבחקירתו השנייה במשטרה (ביום 21/12/18), הנאשם הוסיף פרטים והבהרות על מעשיו המשלימים הודעתו הקודמת, כאשר בשתי החקירות לא מופיעות תלונות מצידו של הנאשם באשר לגורמים פסולים שהביאו אותו להודות (כפי שהעידו חוקריו איהאב חלבי ורנאן חלבי). איהאב חקר את הנאשם כפי שפורט שלוש פעמים. בשתי הפעמים הראשונות הנאשם הכחיש. ההבדלים בין תוכן ההודעה לפני המכונה פתחי לבין חקירותיו במשטרה מעיד על כך שההודעה המשטרית לא הועתקה על ידי השוטרים החוקרים, זאת בנוסף לעדות השוטרים עצמם (כגון לגבי מספרי בלוני הגז, המרחק מביתו למקום ידיו הבלון). יוער עוד כי עדות איהאב מקבלת חיזוק מכך שהוא אינו איש צוות חקירה אינטגרלי, אלא הוא התבקש לסייע בחקירה בלי להיות מעורב בפרטיה. יתירה מכך, וכפי שצינה המאשימה, בכל חקירות הנאשם הוא לא נשאל אודות בלון הגז אלא אודות השלכת הבקתבי"ם והפרות סדר. משבחר הנאשם להודות, הוא סיפר מיוזמתו אודות אירוע בלון הגז (ראה המזכר שכתב רנאן חלבי ת/29. לראשונה עלה הדבר לפני המכונה פתחי בחקירה מיום 17/12).

85. לגבי טענת האליבי אותה העלה הנאשם, הנסמכת גם על עדות שני דודיו - הנאשם לא מסר גרסה סדורה לגבי מעשיו באותו יום (ת/1 ו - ת/2), ההודעות באו יומיים לאחר האירוע. דודיו העידו על מסגרת זמנים בין השעות 16:00 ל - 17:00 שאינה הדוקה באופן שאינו מאפשר לנאשם לבצע את ידיו הבלון, פעולה קצרה, פשוטה, שנעשתה במרחק קצר יחסית מחנותו. הנאשם אף מסר פרטים בחקירה היכולים לנבוע מידיעה של מי שהיה במקום: היו כמה בלונים, סוג הבלון (בלון לשימוש ביתי), הגובה ממנו הושלך (ראה גם עדות השוטר סובאח). עדותו של הנאשם באה לעניין זה לגבי אירוע שאינו מיוחס לו (הפרת סדר ואחזקת אקדח).

86. מעשיו של הנאשם באים במסגרת הוראת סעיף 329(א)(2) המיוחסת לנאשם בשלושת האישומים: הניסיון לפגוע באדם, בין היתר, באבן או בנשק מסוכן או פוגעני, וחלה הוראת סעיף 37 לחוק המאבק בטרור (העוסק בהחמרת הענישה), שכן מעשיו באים בגדר מעשה טרור כהגדרתו בחוק זה. "מעשה טרור", על פי הגדרתו בחוק המאבק בטרור כולל, בין היתר, מעשה שנעשה מתוך מניע מדיני, דתי, לאומני או אידיאולוגי, מעשה שנעשה מתוך מטרה לעורר פחד ובהלה בציבור, או מעשה שיש בו סיכון ממשי לאחד מאלה: פגיעה חמורה בגופו של אדם או בחירותו, פגיעה חמורה בביטחון הציבור או בבריאותו, פגיעה חמורה ברכוש או בתשתית. מעשי הנאשם, בכלל האירועים, כוונת כלפי יהודים, מתוך מניע לאומני או אידיאולוגי, במטרה לעורר פחד בציבור והיה במעשיו משום סיכון ממשי לפגיעה חמורה בחיי כלל המתלוננים בשלושת האישומים. על ההיבט הלאומני אידיאולוגי ניתן ללמוד מכך שמעשיו כוונת כנגד יהודים, אזרחים או אנשי כוחות הביטחון וקמה מהם סכנה ממשית לפגיעה חמורה בגופו של אדם. רצף המעשים גם בו יש ללמד על המניע להם.

על כן, בגדר האישום הראשון, יש להרשיע הנאשם בעבירת מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין וסעיף 37 לחוק המאבק בטרור וכן בעבירת פעולה בנשק למטרת טרור לפי סעיף 30(א) לחוק המאבק בטרור, באותן עבירות גם בגדר האישום השני ובעבירת מעשה טרור של חבלה מחמירה לפי סעיף 329

א(2) לחוק העונשין וסעיף 37 לחוק המאבק בטרור בגדר האישום השלישי.

**רפי כרמל, שופט,
אב"ד**

השופט כ' מוסק: כפי שפרט בהרחבה חברי אב בית הדין השופט ר' כרמל העניין העיקרי בו יש להכריע הוא שאלת מעמדן של הודאות הנאשם, היינו קבילותן ומשקלן. בתחילת חקירתו הכחיש הנאשם את המעשים המיוחסים לו באופן גורף. לאחר ששהה פרק זמן של מספר ימים במתקן חקירות שינה את טעמו והודה במיוחס לו. הנאשם טען כי מסר הודאות שאינן אמת זאת עקב לחץ שהופעל עליו לחץ שכלל השפלות ואלימות אמירות שקריות ביחס לאביו ואימו. הנאשם טען כי מדובר באמצעים פסולים שהביאו אותו למסור הודאות שווא. מדובר בשיטת חקירה לגיטימית, כל עוד לא מופעלים אמצעים פסולים. שיטת חקירה זו נעשית לא אחת כאשר מדובר בעבירות ביטחון שבוצעו על רקע אידיאולוגי. במצבים אלה המניע להכחיש את ביצוע העבירות נובע לא רק מעצם הרצון להימלט מהרשעה, אלא גם נובע מהמניעים האידיאולוגיים שעומדים מאחורי ביצוע העבירות. לפיכך, הפעלת תרגילי חקירה כאמצעי חקירה במטרה להגיע לחקר האמת הינה לעיתים אמצעי חקירה הכרחי ובתנאי שלא נעשה שימוש באמצעים פסולים. יתר על כן, שעה שלהודאות הנאשם מצטרפות ראיות אחרות, אין כל מניעה לקבל הודאות אלה, גם אם הן ניתנו לאחר תרגיל חקירתי, כל עוד לא הוכח שננקטו אמצעים פסולים. יש לבחון כל מקרה לגופו, יש לבחון את הודאות הנאשם על רקע הראיות האחרות, ועל פי תוכן הדברים שנאמרו באותן הודאות כגון התאמת האמור בהם לציר הראיות, מסירת פירוט עובדתי וכדומה. על הטוען לשימוש באמצעים אלה רובץ הנטל לשכנע את בית המשפט כי כך היה, נטל בו לא עמד הנאשם. לפיכך, אני מצטרף לאמור בהכרעת הדין ובמסקנותיו של אב"ד כב' השופט ר. כרמל, היינו כי יש להרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

כרמי מוסק, שופט

השופט ש' רנר: אני מסכימה לתוצאה אליה הגיע כב' אב בית הדין השופט ר' כרמל ומהטעמים שלקח, לפיה יש להרשיע את הנאשם במעשים המיוחסים לו.

שירלי רנר, שופטת

התוצאה:

אנו מרשיעים הנאשם כלהלן: בגדר האישום הראשון, בעבירת מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף

329(א)(2) לחוק העונשין וסעיף 37 לחוק המאבק בטרור וכן בעבירת פעולה בנשק למטרת טרור לפי סעיף 30(א) לחוק המאבק בטרור. באותה עבירה גם בגדר האישום השני ובעבירת מעשה טרור של חבלה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין וסעיף 37 לחוק המאבק בטרור בגדר האישום השלישי.

ניתנה היום, כ"ט אדר א' תשע"ט, 06 מרץ 2019, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

**רפי כרמל, שופט
אב"ד**